

Kylväjä

TAVOITTAMATTOMIEN TAVOITTAMISEKSI

4/2023

Vain tunnustava kristitty
voi olla lähetystyöntekijä
42–43

Laaja-alainen pukumies
30–31

Itä-Aasia on
vastakohtien maanosa
24–29

Tässä numerossa:

32–37

REPORTAASI

Kaikki alkoi ystävydestä

Urdunkielisten siirtolaisten parissa syntynyt yhteisö koostuu ensimmäisen polven kristityistä.

KANNEN KUVA: UNSPLASH

MARI TURUNEN

KYLVÄJÄ

8

AJANKOHTAISTA

Kastejuhla rannalla

Sodasta huolimatta evankeliumi etenee Ukrainassa. Odessassa kastettiin ihmisiä messiaaniseen seurakuntaan.

4–5

PÄÄKIRJOITUS

Miten sovittaa yhteen uusi ja vanha?

Ympäriällä tapahtuvat muutokset pakottavat myös Kylväjän muutokseen, Jukka Kääriäinen pohtii.

18–19

RAAMATTUSIVU

Aarteiden äärellä

Viisas sijoittaja aavistaa lopputuloksen, muistuttaa Katariina Leskelä.

40–41

KYLVÄJÄ AREENA

Islamin hylkääminen voi johtaa vaaraan

Myös Suomessa on todellinen varjo yhteisön vaara, tapahtumassa muistutettiin.

Jatkossa rukousmuistio ilmestyy Kylväjä-lehden numeroiden 1, 2 ja 3 välissä. Muutoksen vuoksi tämän lehden yhteydessä ei ole rukousmuistiota. Seuraava rukousmuistio ilmestyy 14.2.2024.

10–13

REPORTAASI

Maanmuuttajat sysää kasvuun

Otimme selvää, mitä kristillisessä johtajuuskoulutuksessa tapahtuu.

Kylväjä-lehti toivottaa siunattua joulua!

”

Meillä on saamamme armon mukaan erilaisia armolahjoja. Se, jolla on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan kuin hänellä on uskoa. Palvelutehtävän saanut palvelkoon, opetustehtävän saanut opetukseen, rohkaisemisen lahjan saanut rohkaiskoon. Joka antaa omastaan, antakoon pyyteettömästi; joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti; joka auttaa köyhiä, auttakoon iloisin mielin.

ROOM. 12:6–8

Lähetystyö on kuin Jumalan kotiesittely

JUKKA KÄÄRIÄINEN

jukka.kaariainen@kylvaja.fi

Minulla on rakkaita lapsuusmuistoja lähetyskodista, jossa lähetystyöntekijät perheineen majoituivat joko lähtiessään lähetyskentälle tai sieltä palattuaan. Vaikka se ei ollut pysyvä koti, kohtaamiset toisten lähetyslasten ja lähettien kanssa loivat tutun, lämpimän ja kotoisan ilmapiirin. Tuota lähetyskotiä ei enää ole, mutta olen kotiutunut lähetykseen. Monia muitakin yhdistää tämä kokemus.

Taustani takia olen koko elämäni ollut tekemisissä lähetysten kanssa ja työstänyt käsitettä koti. Uudessa Testamentissa lähetys ja koti liittyvät läheisesti toisiinsa. Jeesus lupasi: ”Minun Isäni kodissa on monta huonetta – – Minä menen valmistamaan teille sijaa, mutta tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni, jotta saisitte olla siellä missä minä olen (Joh. 14:2a,3).” Jumalan lähetys on kodin esittelyä, kutsu Kristus-kotiin. Se rähtää kotiintuloon, Kristuksen tähden: ”Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan... (Ilm. 21: 3).”

Jotta Jumalan valtakunta leviäisi ja

mahdollisimman moni löytäisi tiensä kotiin, Kylväjä on kuin perhe, jossa kutsumus voi kasvaa ja josta lähdetään maailmalle. Kylväjä kokoaa lähetysten ystävät, lähetyksestä innostuneet ja lähetyskutsun vastaanottaneet lähetysten äärelle. Lähetysintomme sytyttää ja opetuksemme tarjoavat hengellistä ravintoa. Kylväjä lähettää ja ottaa vastaan lähetystyöntekijöitä.

Elämme suurien, jopa mullistavien, muutosten aikaa. Kun muutokset mylläävät maailmassa, yhteiskunnassa ja kirkossa, on ymmärrettävää, että moni etsii niiltä suojaa, myös Kylväjässä. Mutta Kylväjä ei voi eristäytyä kaikista muutoksista. Ne vaikuttavat myös meihin. Uudet perheenjäsenet ja uudet tavat vaativat totuttelemista ja sopeutumista. Vanhan ja uuden sovittelu ei aina ole helppoa.

Millainen lähetysten koti Kylväjä pyrkii olemaan monien muutosten keskellä? Uskollinen, uudistuva, vieraanvarainen ja vaikuttava. Haluamme olla ennen kaikkea evankeliumille ja Kristuksen lähetyskäskeille uskollisia. Jos emme pidä evankeliumia keskiössä, emme ole enää lähetysjärjestö. Toiseksi, haluamme uudistua ja kehittyä.

Samoin kun asuntoja remontoidaan, samoin Kylväjä lähetysten kotina pyrkii tarpeellisiin, työmme puitteita ja tuloksia vahvistaviin uudistuksiin. Kolmanneksi, haluamme olla *vieraanvaraisia*. Jotta mahdollisimman moni voisi toteuttaa lähetyskutsua ja löytää hengellisen kodin luonamme, pyrimme teologisesti ja toiminnallisesti osoittamaan avaraa, kutsuvaa ja vieraanvaraista henkeä ja asennetta.

Uskon, että siinä määrin kuin onnistumme olemaan uskollisia, uudistusmielisiä ja vieraanvaraisia, siinä määrin lähetystyömme *vaikuttavuus* moninkertaistuu ja vaikutuksemme on kokoamme suurempi.

JUKKA KÄÄRIÄINEN

Katso video
Byambasuren ja
Mongolian presidentti
Uhnaagiin Hurelsuhin
kohtaamisesta Kylväjän
Youtube-
kanavalta.

Kohtaaminen presidentin kanssa

Mongolialainen **Byambasuren** on kuuro neljän lapsen äiti, ja myös hänen miehensä on kuuro. Keväällä 2022 hän osallistui seremoniaan parlamenttitalossa, jossa Mongolian presidentti **Uhnaagiin Hurelsuh** palkitsi äitejä, joilla oli neljä lasta tai enemmän.

– Osoittaakseni, miten tärkeää esteetön ympäristö on kuurojen sosiaaliselle kanssakäymiselle, menin parlamenttitaloon viittomakielen tulkkini kanssa, Byambasuren kuvaa.

Paikalla oli muutama muukin kuuro äiti, jotka saivat saman mitalin, mutta heille ei ollut järjestetty etukäteen viittomakielen tulkkia. Ilman ennakkoon tehtyä viittomakielen tulkkien rekisteröintiä parlamenttitaloon pääsy oli tiukkojen turvatarkastusten vuoksi mahdotonta.

– Kun sain mitalini, tervehdin presidenttiä ja puhuin hänelle viittomakielellä tulkkini tulkatessa keskustelun. Presidentti toivotti minulle siunausta, ja minä opetin Rakastan sinua –viittoman. Uskalsin puhua presidentin kanssa muutaman hetken tulkin avulla, koska olen mukana kuurojen voimaannuttamishankkeessa ja olen saanut aikaisempaa enemmän rohkeutta.

Byambasurenille oli kertynyt kokemusta kuurojen lasten ja viittomakielen opetuksesta sekä kuurojen tulkkauksesta jo ennen kuin hän tuli mukaan Mongolian kuurojen kielellisen identiteetin voimaannuttamishankkeeseen. Mutta työskenneltyään hankkeessa hän on oppinut, miten viittomakielen tutkimuksessa kerätään tietoa. Hankkeen kahtena ensimmäisenä vuonna hän ja hänen työtoverinsa keräsivät viittomia videomuotoon maaseutualueilla ja pääkaupunki Ulaanbaatarissa asuvilta kuuroilta. Tänä vuonna hän on alkanut analysoida kerättyä materiaalia.

– Aikaisemmin en kiinnittänyt huomiota viittomien yksittäisiin merkityksiin. Nykyään tarkkailen, miten viittomakieltä käytetään kommunikoidessa. Pohdin, onko viittomalla vain yksi merkitys vai onko sillä muunnelmia.

Työskennellessään Mongolian kuurojen kielellisen identiteetin voimaannuttamishankkeessa Byambasuren on ymmärtänyt mongolialaisen viittomakielen arvon ja pystynyt ilmaisemaan avoimesti näkemyksiään kuurojen kohtaamista ongelmista, esteettömyydestä ja viittomakielen tulkkien tarpeesta.

Uutisia työalueilta

Turvallisuustilanne heikkeni Keski-Aasiassa, mikä vaikuttaa yhteistyökumppaniimme. Kylväjän työntekijä palasi Suomeen 18. syyskuuta. Diasporatyössä toimiva raamattuopettaja **Reza** pääsi palaamaan työalueelle Ateenaan 6. lokakuuta. Hänen piti tulla lupa-asioden vuoksi Suomeen helmikuussa.

Terroristijärjestö Hamas hyökkäsi Israeliin 7. lokakuuta. Tämän jälkeen tilanne johti Israelin sodanjulistukseen. Kylväjän työntekijät olivat tapahtuma-aikana Suomessa.

Kylväjän lähettinä Bangladeshissa toiminut **Christina Harald** palaa Kylväjän työyhteyteen 1. tammi-kuuta. Hän työskentelee Mongoliassa konsulttina Tegsh Tusgal -järjestön sosiaalityön kehittämisessä. Mongoliaan hän muuttaa keväällä.

Työaluevastaava **Janne Aitta** matkustaa marraskuussa Bangladeshiin. Matkan tarkoituksena on käydä ELCB-kirkon kanssa kumppanuuskeskusteluja ja selkeyttää lähetyksen ja paikallisen kirkon roolia.

– Samalla pohdimme, miten Kylväjä voi tukea kirkon kasvua ja omavaraisuutta, Aitta toteaa.

Aitan mukaan liittyy toiselta työalueelta työntekijäpariskunta.

• • • •

Avustusleikkaukset

Kuluvana vuonna Kylväjä on saanut Espoon ja Turun seurakuntayhtymiltä päätökset olla jakamatta avustuksia lähetystyöhön. Päätökset merkitsevät Kylväjälle 187 000 euron menetyksiä vuosittain. Helsingin seurakuntayhtymä päätti myös olla myöntämättä avustusta Kylväjälle, kuten yhtymä on päättänyt aiempinakin vuosina.

Vieraita Intiasta

Intian Manipurin luterilaisen kirkon piispa **Manlun** vieraili Kylväjän toimistolla 21. syyskuuta.

– Manipurin kirkko tekee tavoitettavaa, kulttuurirajoja ylittävää työtä hyvin haastavassa tilanteessa. Osavaltion alueella monia kirkkorakennuksia on tuhouttu ja kristittyihin on kohdistunut väkivaltaa, kuvaa **Jukka Kääriäinen**.

• • • •

Oppimateriaaleja pakolaislapsille

Kylväjän lähetystyöntekijä **Simon Golding** aloitti elokuussa työskentelyn Refugee Highway Partnershipin (RHP) työyhteydessä, järjestön toisena työntekijä. Aluksi Golding keskittyy kartoittamaan pakolaisia auttavia kirkkokuntia ja järjestöjä, jotta pakolaisia voidaan tukea entistä tehokkaammin. Järjestön kansainvälisenä koordinaattorina toimii **Kaisa Golding**, myös Kylväjän lähettämänä. Parhaillaan RHP työskentelee merkittävän projektin parissa. Liikkeellä olevien kansojen mukana kulkee runsaasti lapsia ja nuoria, ja diasporassa heillä ei usein ole pääsyä kouluun. Tähän kriittiseen tarpeeseen luodaan parhaillaan verkkosivua, jolle kootaan laadukasta oppimateriaalia kattamaan ikäluokat 6–18.

Valonsäteitä Odessassa – juutalaisia kastettiin

Sodan murjomassa Odessassa, Ukrainassa iloitaan kuudestoista uudesta jäsenestä messiaanisisessa seurakunnassa. Heidät kastettiin 10. syyskuuta. Eräs kasteopetukseen osallistunut juutalaisnainen oli pitkään empinyt päätöstään seurata Jeesusta. Hänen ortodoksijuutalainen tyttärensäkin oli painostanut häntä jättämään seurakunnassa käymisen. Viimeisessä sapattikokouksessa ennen kastejuhlaa nainen kuitenkin koki Jumalan suoraa puhuttelua, epäilykset hälvenivät ja hän halusi ottaa kasteen. Jews for Jesus –järjestön työntekijä **Leonid Vasserman** pyytää rukouksiamme, jotta jokainen näistä uusista opetuslapsista kasvaisi edelleen totuuden tuntemisessa.

Odessassa vammaistyö tuo toivoa sodan keskelle erityisesti heikoimmassa asemassa oleville, joista yhteiskunta ei kykene huolehtimaan. Esimerkiksi huhti–kesäkuun aikana jaettiin 1680 kassillista ruoka-apua sekä valtavat määrät lääkkeitä ja apuvälineitä.

– Kertokaa tukijoillemme, että avunsaajat ovat valtavan kiitollisia! vammaistyöntekijä **Vladislav Smokvin** pyysi syyskuun lopulla pidetyssä Teams-kokouksessa.

Koska vammaistyössä ei ole omaa kokoontumistilaa, vammaiset ihmiset ja invalidit kokoontuvat ulkona tutkimaan Raamattua. Ennen talvea kokoontumistila olisi välttämättä löydettävä.

– Kaiken toimintamme keskiössä on aina Jumalan sana, Vladislav toteaa.

Kylväjä tukee vammaistyötä sekä Jews for Jesus –järjestön toimintaa Ukrainassa.

KYLVÄJÄ

People under pressure

- Kylväjän viestintäpäällikkö Mari Turusen kirja *Kääntyneet –ex-muslimien painostus Suomessa on käännetty englanniksi. People under pressure – experiences of ex-muslims in Finland* julkaistiin Kylväjä Areenassa 5. lokakuuta. Sähköinen kirja on luettavissa petra31.fi sivuilla.

Työaluematka Kaukasiaan poikkeusoloissa

Työaluevastaava **Janne Aitta** vieraili Kaukasian työalueella syyskuun lopulla. Vuoristo–Karabahin konflikti leimahti Kaukasiassa vain päivää ennen matkaa, mutta turvallisuustilanne Kylväjän työkohteessa säilyi kuitenkin hyvänä.

Matkalla mukana oli mukana myös ELRIM-instituutin toiminnanjohtaja ja raamattukouluttaja **Ari Salminen**. Hän piti Kaukasiassa paikallisille kristityille opetusseminaarin aiheenaan laki ja evankeliumi.

– Olen kuullut saarnoja, mutta en koskaan tällaista yksityiskohtaista raamattuopetusta, yksi seminaariin osallistu-

neista naisista kommentoi.

– Me olemme kyllä lukeneet Raamattua, mutta emme ole oikein ymmärtäneet, toinen osallistuja totesi.

Kylväjän työyhteydessä toimiva evankelista oli seminaarin järjestelyvastuussa. Hän jatkaa tavoitettavaa työtä muslimienemmistöisen kansan parissa.

Työaluevastaavan näkökulmasta matka tuli tarpeeseen:

– Pidän evankelistaan säännöllisesti yhteyttä etäyhteyksin, mutta mikään ei korvaa kasvotusten kohtaamista, keskustelua ja rohkaisemista, Janne Aitta toteaa.

KYLVÄJÄ

Ulan-Uden kirkko vihittiin jumalanpalveluskäyttöön

Burjatiassa Ulan–Uden Kristuksen armon seurakunnan rakenteilla oleva kirkkorakennus vihittiin jumalanpalveluskäyttöön 27. elokuuta. Vihkimisen suoritti Inkerin kirkon emerituspiispa **Aarre Kuukauppi**. Vihkimisessä avustivat seurakunnan kirkkoherra **Vladimir Nikiforov** ja Siperian rovastikunnan rovasti **Ville Melanen** sekä seurakuntapastori **Aleksandr Dyshenov**, diakoni **Andrej Urmajev**, seurakuntaneuvoston jäsen **Igor Fadejev** ja Novosibirskin seurakunnan kirkkoherra **Timur Pamjatnyh**.

– Seurakuntalaiset olivat erittäin vaikuttuneita kuulemastaan ja näkemästään. Sali oli täynnä. Seurakuntalaisten lisäksi mukana oli ystäviä ja sukulaisia sekä entisiä seurakuntalaisia, jotka olivat olleet mukana rakennushankkeen alkuvaiheissa, Kylväjän lähetystyöntekijä **Anitta Lepomaa** kuvaa.

Jumalanpalveluksen jälkeen kuultiin onnitteluja rakennusurakoitsijalta, roomalais–katoliselta ja helluntaiseurakunnalta sekä kiinankieliseltä seurakuntaryhmältä. Burjaattien kansallispukuun pukeutunut seurakuntalainen **Sojolma Erdynejeva** lausui burjatiankielisen runon, ja seurakunnan kuoro lauloi venäjäksi ja burjatiaksi.

– Jatkossa seurakunta kokoontuu sunnuntaisin jumalanpalvelukseen toisen kerroksen tilavaan ja valoisaan kirkkosaliin. Lauantaisin järjestetään rukouskokous ja kristinuskon peruskurssi, joka vastaa aikuisrippikoulua uusille seurakuntalaisille, kertoo Kylväjän lähetystyöntekijä Anitta Lepomaa.

Syksyn aikana rakennukseen on tarkoitus hankkia lämpöä eristävät ulko–ovet, että lämmityskulut saadaan pidettyä minimissä. Pihalle rakennetaan autokatos, jonka päälle kiinnitetään aurinkopaneelit. Niiden avulla sähkölasku pienenee entisestään, sillä rakennuksessa on sähköllä toimiva lattialämmitys. Alakertaan lisätään puuttuvat väliovet ja inva–WC:n kalusteet. Invahissi on hankittu ja se asennetaan lähiviikkoina.

– Kirkkorakennuksen lopullinen valmistuminen voi jäädä ensi kesään, jos pihoitöitä ei ehditä tehdä ennen pakkasia. Luotamme siihen, että Herra vie päätöksen alkamansa työn, Lepomaa toteaa.

Venäjän Kaukoidässä asuvat burjaatit kuuluvat vähiten tavoitettuihin kansoihin. Lähetysyhdistys Kylväjän näköynä on auttaa ja kouluttaa burjaattikristittyjä rakentamaan kansallisia seurakuntia, joilla on lähetysnäky.

Poikkeuksellinen päätös

Lokakuun 24. päivä kokoontunut piispainkokous käsitteli Kirkon lähetystyön keskuksen ja lähetysjärjestöjen ohjauskeskustelujen raportit. Piispainkokous totesi Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen sekä Suomen Evankeliluterilaisen Kansanlähetyksen tehneen sopimusrikkomuksen. Inkerin kirkossa 3. syyskuuta tapahtuneen pappisvihkimyksen myötä järjestöjen nähtiin rikkoneen virkakysymyksen suhteen Yhteinen todistus –asiakirjan toimintaperiaatetta, jonka mukaan sopimusjärjestöt eivät saa aiheuttaa toiminnallaan haittaa yhteistyössä.

Piispainkokous käynnisti sopimusrikkomuksen myötä Sleyn ja Kansanlähetyksen kuulemismenettelyn. Yhdistysten tulee antaa selvitys piispainkokoukselle marraskuun loppuun mennessä. Kirjallisen kuulemisen lisäksi järjestetään suullinen kuuleminen. Sen jälkeen piispainkokous arvioi saamansa selvitykset.

Jos sopijajärjestön menettely ei ole merkitykseltään sellainen, että piispainkokouksella on välitön tarve esittää kirkolliskokoukselle sopijajärjestön aseman menettämistä kirkon lähetysjärjestönä, piispainkokous varaa sopijajärjestölle aikaa kahdesta neljään kuukauteen korjata sopimuksen vastainen menettelynsä. Jos piispainkokous tämän jälkeen toteaa, ettei korjausta ole tehty, se voi esittää kirkolliskokoukselle, että sopijajärjestö menettää asemansa kirkon lähetysjärjestönä.

– On erittäin valitettavaa lähetysten kannalta, että olemme nyt tässä tilanteessa. Jos nämä kaksi lähetysjärjestöä menettäisivät asemansa kirkon lähetysjärjestöinä, se kaventaisi Suomen lähetysten kokonaisuutta merkittävästi ja olisi haitallista lähetysten panokselle maailmalla. Toivon, ettei näin kävisi, Kylväjän lähetysjohtaja **Jukka Kääriäinen** toteaa.

Piispainkokous totesi, että kirkon kahdeksasta lähetysjärjestöstä Suomen Lähetysseura, Suomen Pipliaseura, Medialähetys Sanansaattajat, Lähetysyhdistys Kylväjä, Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland ja Evankelinen lähetysyhdistys ELY ovat tarkastelukaudella noudattaneet Yhteinen todistus –asiakirjassa esitettyjä toimintaperiaatteita ja lähetystyön perussopimusta.

Radikaali ja lempeä johtamiskoulu *porautuu minuuden ytimeen*

Maanmuuttajat-johtamiskoulu haastaa perinteistä käsitystä johtajuudesta. Täällä rohkaistaan johtamaan omana itsenään. Jotta tämä voi tapahtua, itse on tutustuttava perin pohjin.

Maanmuuttajat-johtamiskoulussa on vuorossa muutosjohtamisen viikonloppu, kun pistäydyn tutustumassa sen toimintaan. Lähtötapaminen pidetään historiallisessa kartanomiljöössä Perheniemen opistolla Iitissä.

– Johtajat liikuttavat maailmaa, ja siksi on tärkeää kouluttaa kristittyjä johtajia, OPKOn pääsihteeri **Jussi Miettinen** toteaa. Tämä ei ole yksi johtajuuskoulu monien joukossa, vaan pikemminkin prosessi.

– Tietoa maailmassa riittää. Joku voi käyttää elämänsä kuunnellen opetuksia Youtubesta. Me emme halua pelkästään jakaa informaatiota. Näemme, että prosessointi ja reflektointi on myös tärkeää, Miettinen kiteyttää.

Perheniemen vanhan päärakennuksen vieressä on uusi rakennus, jonka salista kuuluu iloista puhetta. Opiskelukaverit kohtaavat pitkästä aikaa. Vuoden mittainen koulutus järjestetään periodeina, joissa lähi- ja itsenäisen opiskelun jaksot vuorottelevat.

Paikalla on miehiä ja naisia, silmämääräisesti arvioiden noin 30–60-vuotiaita. He ovat täällä, koska haluavat kehittää johtajuuttaan ja kirkastaa kutsumustaan. Päivän

ohjelmaan kuuluu työ- ja organisaatiopsykologiaa, ryhmäkeskusteluja, rukousta, kirjojen lukukokemusten jakamista sekä ruokaa ja nyyttarit.

Aloitamme hartaudella, jonka jälkeen ryhmän opiskelija **Jouni Veltheim** on lupautunut kertomaan, mitä hän on oppinut vastikään valmistuneiden työ- ja organisaatiopsykologian opintojen parissa.

Omista lähtökohdista liikkeelle

Jouni Veltheim kertoo myöhemmin kahden kesken, että on saanut paljon erityisesti muutoksenohjaaja **Juha Parkkinen** valmentavan johtamisen mallista.

– Juha opettaa lähestymään johtamisen kysymyksiä palvelemisen näkökulmasta. Se on ollut ainutlaatuista, Jouni kehuu.

Jotta johtaja voi palvella, hänen on uskallettava kohdata todellisuus itsestä ja maailmasta.

– Täällä on kannustettu tähän lempeästi. Koulutuksessa tavoitteet ja ihanteet ovat korkealla, mutta lähestymistapa on realistinen, Jouni pohtii.

Hän sai ison oivalluksen **Henry Nouwenin** kolmen hengellisen elämän lainalaisuuden äärellä. Lainalaisuudet

Maanmuuttajat-johtamiskoulu on rohkaissut luokanopettaja Jouni Veltheimiä olemaan utelias elämäänsä ja kutsu-
mustaan kohtaan.

– Minut on vapautettu elämään tätä elämää ja etsimään sitä, mitä Jumala on tekemässä elämässäni ja tässä maailmassa.

liittyvät yksinäisyyteen, yhteisöön ja palveluun.

– Tästä lähti isoja prosesseja liikkeelle. Tunnistin Jumalaa kohtaan tuntemiani tunteita. Tämä oli aiemmin jäänyt taka-alalle.

Jounilla on pääkouluttajille sanottavaa.

– Arvostan sitä, miten Juha, Jussi ja Taneli ovat itse altistaneet itsensä prosessille. He haluavat itse aidosti oppia ja kasvaa. Sitä kautta he näyttävät mallia.

Kolmas pääkouluttaja **Taneli Skyttä** toimii Lähetisyhdistys Kylväjän diasporatyön erityisasiantuntijana.

Rohkeasti omalla tavalla

Alakerran kahvipöydästä kuuluu puhetta ja naurua. Istun pöytään, jossa on edellisvuoden alumneja. Heidät on kutsuttu tapaamaan uuden vuosikurssin opiskelijoita. Mitä heille on jäänyt käteen, mikä on muuttunut?

Graafinen suunnittelija ja kuvittaja **Satu Sinikumpu** kertoo lähteneensä opiskelemaan yliopistoon.

– En olisi muuten uskaltanut lähteä ja kantaa vastuuta. Tuntuu hienolta kirjoittaa ansioluetteloon johtamiskoulu, Satu hymyilee ja nauraa.

Hän on saanut myös johtajuuteensa rohkeutta.

– Olen taiteilija, ja helposti voi ajatella, että pitää olla joku insinööri johtaakseen. Täällä rohkaistiin, että jokainen saa johtaa omalla paikallaan.

Maanmuuttajissa pyritään reflektivoimaan hengelliseen otteeseen, pääkouluttaja Jussi Miettinen painottaa.

Taneli Skyttä on muutosjohtaja, joka on valmis kasvamaan.

MIHIN MAANMUUTTAJAIN PÄÄKOULUTTAJA TANELI SKYTÄ TARVITSEE ITSE MENTOROINTIA? KUUNTELE KYLVÄJÄ PODISTA.

Historian opiskelija **Antti Toivoselle** koulutuksen parasta antia

on ollut opiskelijoiden yhteisö. Se pitää vieläkin säännöllisesti yhteyttä. Koko koulutus oli Antille elämää mullistava.

– Koulutus on vahvistanut käsitystä, että on ok johtaa omalla tavalla. Ei tarvitse epäroidä.

Kirjanpitäjä **Maarit Munne** jatkaa.

– Olen ollut 15 vuotta hyllyllä kutsumuksesta ja johtajuudesta. Jumala on alkanut nostaa minua siihen, mihin kuulun, Maarit kertoo innostuneesti.

– Olen saanut niin paljon rohkaisua, että mietin, onko tämä jo laitonta, mutta olen tarvinnut kaiken. Kykyni kantaa vastuuta ja haluni johtaa ovat alkaneet vahvistua.

Kansainvälisessä yhteiskristillisessä lähetysjärjestössä työskentelevä **Jaana** kertoo, että koulutus auttoi

– Spontaanina ihmisenä minua puhutteli Elämän rytmit -opetusvideo. Kuuntelin sen työmatkallani varmaan 20 kertaa. Se auttoi ymmärtämään, miten pitää hengellisyyttä yllä, toteaa opettaja Sirkku Chambers.

häntä ymmärtämään vahvuuksiaan. Tässä auttoi Strength finder -testi.

– Oivalsin, että en voi jyrätä toisia. Minun pitää hallita vahvuuksiani, Jaana kiteyttää.

Minun tarina vahvistaa identiteettiä

Kahvitauon jälkeen penkit on asetettu salissa rinkiin. Kuuntelemme hiljaa, kun yksi opiskelijoista sanoittaa elämänsä käännekohtia. Tämän jälkeen esitämme kysymyksiä ja seuraavaksi teemme hänestä myönteisiä huomioita. Puhuttelevan session päätteeksi nappaan kaksi kouluttajista puheilleni. Haluan tietää, mitä tässä tapahtui.

– Jokainen opiskelija saa jakaa elämäntarinansa, hän saa tulla näkyväksi. Jaamme huomioita, jotka voivat palvella elämässä ja palvelutehtävässä, Jussi Miettinen avaa.

Juha Parkkinen jatkaa kuvailemalla, miten MyStory-työtapa auttaa hahmottamaan kokonaisidentiteettiä. Ihminen saa puhua vapaasti siitä, mikä on hänelle merkityksellistä. Kun turvalliset ihmiset kuuntelevat ja toimivat peilinä, identiteetti kehittyy. Maanmuuttajat-koulutuksen yhteydessä tämä tarkoittaa johtajan identiteetin ja erilaisten lahjakkuuksien hahmottamista.

– Tarinalla on itseisarvo, mutta se palvelee myös johtajuuden omakohtaista näkyväksi tekemistä. Kokonaisidentiteetti ei ole koskaan irrallinen saareke johtajuudesta.

Jussin mukaan kutsumuksesta puhuttaessa voi tapahtua kolme asiaa. Ihminen voi todeta olevansa oikealla paikalla ja saada siihen vahvistusta ja rohkaisua. Hän voi myös todeta olevansa oikealla paikalla,

Pääkouluttaja Juha Parkkinen haluaa auttaa opiskelijoita tulemaan näkyviksi oman elämäntarinansa kertomisen kautta.

mutta voi olla tarpeen esimerkiksi muuttaa työskentelytapoja. Kolmanneksi koko kutsumus voi mennä remonttiin. Joku saattaa havahtua siihen, että on kokonaan väärässä työssä.

– Voi tulla ymmärrys, että oma lahjakkuus ja Jumalan kutsu ovatkin jotain aivan muuta.

Tähtäimessä muutos ja reflektio

Johtamiskoulutuksia on ollut pitkään, myös kristillisellä puolella. Poikkeako tämä jotenkin muista, pohdin. No, kouluttajat, miksi Maanmuuttajat on järjestetty?

Jussi Miettisen oman kokemuksen mukaan johtajakoulutukset ovat usein teoriakeskeisiä. Niissä voi saada pinon materiaalia luettavakseen, mutta se ei välttämättä tue syvällistä oppimista ja muutosta. Maanmuuttajissa on pyritty reflektivoimaan ja hengelliseen otteeseen. Hän ei tiedä, että tämänkaltaista koulutusta olisi muualla.

Juha Parkkisen mukaan tarvitsemme nuoren sukupolven johtajia, joilla on kyky synnyttää rohkeasti ja radikaalisti uutta. Länsimainen kristillisuus on sellaisessa tilassa, että ei ole muuta vaihtoehtoa.

Maanmuuttajat-koulutuksen järjestävät Perheniemien opisto, Lähetisyhdistys Kylväjä ja OPKO. Maanmuuttajat-johtamiskoulun kolmas vuosikurssi alkaa 12.1.2024. Lisätietoja: maanmuuttajat.fi.

Artikkeli on julkaistu Arkki-lehden numerossa 3/2023

Yhteinen tehtävä yhdisti

ETU-AASIA Jotkut teistä ovat kyselleet Aurinkoisen kuulumisia. Saimme keskustella ja työstää yhdessä siskon kuolemasta ja maanjäristyksestä aiheutuneita traumoja sekä antaa avioliittoneuvontaa. Iloitsemme siitä, että perheensä luokse palattuaan aviopuolisoiden suhde parani ja nyt he ovat palvelleet teltoissa tai konteissa asuvia maanjäristyksen uhreja viikosta toiseen tarvikkeita jakaen ja rukoillen. Yhteinen tehtävä on yhdistänyt pariskunnan! Valitettavasti kotikirkossa on ongelmia ja vaikuttaa siltä, että perhettä ollaan savustamassa, jos ei suoranaisesti ulos, mutta ainakin ulkokehälle. Aurinkoisen puoliso on (ollut) kirkon johtava pastori. Tapaamme heitä seuraavalla jaksollamme lokakuussa.

Tulevia työkuvioita

JAPANI/KOTIMAA Vanhempi poikamme alkoi ekaluokan ja nuorempi päiväkodin. Johannalla alkoi kolmen päivän varoitusajalla uusi työ viitosluokan ja musiikin opettajana. Minä jatkan Kylväjän työssä. Suunnitteilla on, että vuoden päästä olemme taas Japanissa. Norjalaiset (NLM) ja Länsi-Japanin kirkon kumppanimme pohtivat parhaillaan tulevia työkuvioitamme. Asuinpaikaksemme on ehdotettu pienen kirkon pappilaa Koben suurkaupunkialueen laidalla. Osallistumme todennäköisesti muidenkin seurakuntien toimintaan. Johanna myös jatkaa opettamista raamatukoulussa.

Takaisin Hawassalle

ETIOPIA Starttasimme tapamme mukaan aikaisin syömättä aamiaista. Meillä on tapana syödä puolimatkan krouvissa, Zwayn kaupungissa. Tyytyväisinä olimme jatkamassa matkaamme tauon jälkeen, kun sain tekstiviestin TEC:in rehtorilta: ”Olen pahoillani, mutta asuntoon tällä Taborilla on yön aikana murtauduttu”. Ei hyvä. Soitin hänelle takaisin ja sain tietää, että poliisi oli jo paikalla ja että kukaan ei saanut vielä mennä asuntoon. Myöhemmin totesimme, että varkaat olivat vieneet seuraavaa: 1) uuden television, 2) melkein käyttämättömän mustan puvun 3) talvitakkini, joka on sadeaikaan tarpeellinen. Viranomaiset hoitivat hommansa hyvin, ja kotiapulaisemme oli siivonnut varkaiden jäljet. Pääsimme melko helpolla jälkimainingeista. Emme myöskään koe itseämme turvattomiksi, sillä murto oli tapahtunut talon ollessa tyhjänä meidän poissaolomme aikana. On tietysti ikävää, kun tavaroita viedään. Tosin meillä on jo uusi TV seinällä, ja se on mukavaa ainakin Magnuksesta. Meillähän näkyy satelliittikanavia, joiden kautta voi seurata mm. eurooppalaista jalkapalloilua sekä Suomen EM-karsintaottelutkin.

Paluu vuosilomareissulta työalueelle

KESKI-AASIA Ensimmäistä kertaa näin pääkaupungissa kadulla jonon, joka oli oikeasti hyvin organisoituneen jonon näköinen. Se kuului kaartuvan toiselle kadulle ja vaikutti olevan pitkä. Ihmiset olivat jonottamassa passitoimistoon. Mentorointiprosessin myötä olen saanut

tavata järjestömme työntekijöitä, joita en normaalisti näe. Olen käynyt paikoissa, joissa en yleensä vieraile. Päivän lopulla istuin sairaalan pihalla odottaen kuskien tuloa. Siinä käytiin historiaa läpi vahtien kanssa. Samalla ihailin pihaa. Olosuhteet työpaikallani olivat taas kerran muuttuneet. Ulkomaisilla rahoittajilla, isoillakaan, ei ole näillä näkymin varoja lähettää työhömmme entiseen malliin. Jotkut rahoittajat lopettavat kokonaan. Niinpä mielenterveystyöohjelmamme johtavat työntekijät joutuivat tekemään erilaisia analyysejä, joiden pohjalta tekivät sitten päätöksiä. Poissaoloaikani henkilöstöstämme oli jouduttu vähentämään parisenkymmentä kollegaa. Samanlaisia uutisia kuuluu monista muistakin kaupungissa töitä tekevästä järjestöistä. Niissä vähennykset kuuluvat olevan satoja työntekijöitä. (Toim. lisäys: Keski-Aasian turvallisuustilanteen heikentymisen vuoksi työntekijä palasi Suomeen 18.9.)

Tapahtuma aikuisille matkalaukkulapsille

KOTIMAA / LÄHETTIHUOLTO Huolestuminen ja pelko ovat läsnä lähetystyöntekijän elämässä milloin enemmän milloin vähemmän. Olemme hyvin erilaisia ihmisiä. Joku kykenee olemaan huolestumatta vaikka millaisessa elämäntilanteessa. Joku toinen huolestuu eikä kykene nukkumaan tai syömään, vaikka itsellä ei olisi mitään hätää, mutta elämän muutokset stressaavat. Olen parasta aikaa valmistelemassa osuuttani viikonlopputapahtumaan aikuisille matkalaukkulapsille. Ulkomailla lähetystyön takia olennaisen osan elämästään asuneet voivat tapahtumassa tavata vertaisiaan ja pohtia omaa identiteettiään. Oma

osuuteni on puhua taakkasiirtymistä, joita saatamme kantaa mukamme siirtyessämme kulttuurista toiseen. Osa niistä on tullut näkyväksi, mutta osa on kenties vielä tiedostamatta. Entä onko jokin tiedostamaton jäänyt taakkoittamaan mieltä nykyisessä elämän vaiheessa? Puhumme myös ylisukupolvisista traumoista. Aihe on tärkeä ja merkityksellinen. Pyydän sinua rukoilemaan tapahtuman ja osallistujien puolesta.

Toisenlainen syksy

ISRAEL/KOTIMAA Elokuun lopussa Daniel 13 v. joutui yllättäen yksin lentämään Israeliin isoäidin hoiviin koulua käymään. Kalareissulla aviopuolisoni Eliaksen jalka tarttui oksaan, hän kaatui pahasti ja jalka jouduttiin leikkaamaan Kuopion yliopistollisessa sairaalassa. Elias ei saanut jalkaansa voinut sillä astua kuukauteen, joten saatoin hänet kotikoulussa olleen Samuelin 12 v. kanssa lokakuun alussa lennolle Israeliin. Itse jouduin jäämään syksyksi Suomeen ja jatkoin vierailuja seurakunnissa. 7.10. sain ystävältäni puhelun, ja hän kertoi, että Israel on sodassa. Kun mehemme ensimmäistä kertaa istuivat pommisuojoissa, mietin, pitäisikö heidän tulla Suomeen evakuoitilentoilla. Elias vastasi, että toistaiseksi ei ole suurta vaaraa pohjoisessa. Lopulta turvallisin paikka on olla siellä, missä Jumala tahtoo meidän olevan, joten luovutin rakkaani Jumalan huomaan, ja jatkoin vierailuja seurakunnissa.

Odottamattomia vaikeuksia

ETIOPIA Kuten mainitsin edellisessä kirjeessäni, hankkeemme on kasvavan inflaation takia kohdannut odotta-

”

Avulla on ihmisten elämässä paikkansa, mutta yhteistyössä suunniteltu ja toteutettu haasteisiin puuttuminen voi tuottaa huomattavan paljon kestävämpiä tuloksia.

mattomia vaikeuksia. Luotamme siihen, että Herra auttaa meitä ja antaa viisautta selviytyä näissä olosuhteissa. Hankealueemme seurakunta on edelleen vailla työhön sitoutunutta evankelistaa johtamaan toimintaa. Valtava inflaatio on aiheuttanut seurakuntamme ja hankkeemme työntekijöille suuria vaikeuksia. Koska elinkustannukset ovat suorastaan räjähtäneet, heidän on lähes mahdotonta hankkia elantoa perheilleen. He ovat kyllä työskennelleet täydestä sydäimestä Herran palveluksessa, mutta nämä vaikeudet ovat saaneet heidät miettimään lähtöä. Yksi evankelistaista on jo lähtenyt pois. He tarvitsevat nyt rukouksiamme enemmän kuin koskaan. Yhdistykäämme siis rukoukseen: etsikäämme Jumalan johdatusta ja apua oikean henkilön löytymiseksi evankelistaksi. Rukoillaan myös Jumalan viisautta ja apua, jotta löytäisimme ratkaisun inflaation hankkeellemme aiheuttamiin vaikeuksiin.

Työ jatkuu edelleen

DIASPORATYÖ Tulimme Kreikan kotiimme 5.9. matkustettuaamme 13,5 tuntia. Lensimme Istanbulin kautta ja siellä oli ukkosmyrsky, jonka vuoksi molemmat lentomme olivat myöhässä. Oli mukavaa tulla myrskyn keskeltä tänne pieneen kyläämme ja leirikeskukseemme. Täällä ei ole ollut sen enempää tulipaloja kuin tulviakaan. Muutenhan Kreikka on ollut uutisissa juuri isojen tulipalojen ja pahojen tulvien vuoksi. Leirikeskuksessamme oli heti saavuttuamme persiankielisen seurakunnan vastuunkantajien leiri. Monet vastuunkantajista ovat paenneet Keski-Aasiasta ja olleet jo useamman vuoden Kreikassa. Täällä he ovat löytäneet Jeesuksen elämänsä ja halunneet sitten itse jatkaa evankeliumin viemistä oman kansansa keskuudessa. Saimme olla heidän keskellään jakamassa työn haasteita: iloja ja suruja.

Vierailulla Burjatiassa ja Jakutskissa

ITÄ-SIPERIA 27. elokuuta uuteen kirkkoon kokoontui yli 60 henkeä. Emerituspiispa Aarre Kuukauppi vihki kirk-

Tunnetko kutsun
työntekijämme lähettäjä-
tiimiin rukoilemaan ja
tukemaan taloudellisesti?
Tule mukaan! Saat
työntekijän uutiskirjeen
noin kuudesti vuodessa.
Liity verkossa:
kylvaja.fi/liity-tilaa

kosalin jumalanpalveluskäyttöön. Kun saarnatuoli, alttari, kastemalja, lukupulpetti ja sähköurut oli vihitty jumalanpalveluskäyttöön, alkoi juhla jumalanpalvelus. Eläkkeelle siirtynyt Joel Norrvik oli mukana juhlassa ja rovastikunnan seminaarissa. Hän jatkoi keskiviikkoiltana matkaa Jakutskiin, jonka seurakuntaryhmä on ollut ilman paimenta toukokuusta lähtien, ja jolle on sunnuntaisin pidetty etäjumalanpalvelus. Joel meni tukemaan ryhmää ja etsimään sille uutta kokoontumispaikkaa.

Jotta hyvä kasvaisi

KEHITYSYHTEISTYÖ/KOTIMAA Kehitysyhteistyössä kyse on, nimensä mukaisesti, yhdessä tekemisestä. Kun aiemmin puhuttiin kehitysavusta, siirryttiin sittemmin puhumaan kehitysyhteistyöstä. Kyseessä ei ole pelkästään yhden sanan vaihtaminen toiseen, vaan kyseisen termin käyttäminen heijastelee laajempaa ajatusmallin muutosta. Kuinka saavutetaan kestäviä ja tarpeeseen

tulevia tuloksia? Avulla on ihmisten elämässä paikkansa, mutta yhteistyössä suunniteltu ja toteutettu haasteisiin puuttuminen voi tuottaa huomattavan paljon kestävämpiä tuloksia.

Ensimmäinen simultaanitulkkaus

JAPANI Tuomas jatkaa opettamista Koben luterilaisessa raamattukoulussa tavalliseen tapaan isyyslomansa jälkeen. Työ on ollut antoisaa ja opiskelijat ovat innokkaita oppimaan uutta. Kehitystä vaikuttaa tapahtuneen myös loman aikana. Japanilaisten käsitys lomasta eroaa suomalaisesta jonkin verran. Monelle loma tarkoittaa sitä, että on rauhassa omaa aikaa kerrata, harjoitella ja opiskella. 10.9. kotiseurakunnassamme Kakogawassa vieraili norjalainen raamatunkäännöstyötä tekevä lähetystyöntekijä. Hän piti seurakuntalaisille esitelmän

työstään Keski-Aasiassa vähemmistökielten raamatunkäännösten parissa. Luennoitsija ei juurikaan puhunut japania, joten Tuomas sai ensimmäistä kertaa tehdä simultaanitulkkausta englannista japaniksi.

Lähetetty 2023

KOTIMAA/NUORET AIKUISET Syyskuun alkupuolella vietettiin vuoden 2023 Lähetetty-koulutuksen päätös- viikonloppua OPKO:n Enä-Sepässä. Sydäntä lämmittää ja ilahduttaa, kun saa nähdä nuorten aikuisten pohtivan elämänsä suuria kysymyksiä – kutsumustaan Jumalan suunnitelmassa, Jeesuksen lähettämistä elämästä ja viime viikonloppuna esimerkiksi rukouksen maailmaa. Kiitetään Herraa siitä, miten Hän kutsuu ja varustaa nuoria aikuisia palvelukseensa. Rukoillaan, että Herra siunaisi ja johdattaisi Lähetetty-koulutuksen käyneitä.

Missä on aarteesi?

Mihin kiinnitämme sydämemme? Kaikki omaisuus on lahjaa Jumalalta, mutta usein raha sokaisee sydämen ja aiheuttaa taistelua.

”Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle. Täällä tekevät koi ja ruoste tuhojaan ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen. Siellä ei koi eikä ruoste tee tuhojaan eivätkä varkaat murtaudu sisään ja varasta. Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.” (Matt. 6:19–21)

Tässä evankeliumitekstissä meiltä kysytään elämän tärkeitä koordinaatteja. Missä on sydämesi? Mihin sijoitat elämässäsi?

Älä elä niin, että kokoat tai varastoit omaisuutta. Omaisuutesi voidaan varastaa. Se voi ruostua ja mennä pilalle, olipa varastosi miten luotettava tahansa.

Raha on itsessään neutraali asia, ja sitä voi käyttää hyvään tai pahaan. Kaikki omaisuus on lahjaa Jumalalta. Mutta niin usein raha sokaisee sydämen ja aiheuttaa taistelua. Kenelläkään ei tunnu olevan tarpeeksi rahaa. Meillä on taipumus vertailla ja nähdä, mitä muilla on enemmän kuin meillä. Jeesus tietää, miten raha sokaisee ja muuttaa viisaankin ihmisen arvostelukykyä. ”Älä ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee tarkkanäköisenkin ja tarvitsee niiden asian, jotka ovat oikeassa.” (2. Moos. 23:8)

Lutherin Isossa katekismuksessa opetetaan: Jumalaksi kutsutaan sitä, jolta tulee odottaa kaikkea hyvää ja johon on turvauduttava kaikessa hädässä. Jonkun Jumala on juuri se, mihin hän sydämen pohjasta luottaa ja uskoo. Sinun Jumalasi on se, mihin sydämesi kiintyy ja minkä varaan sen uskot. Omaisuus ... on maailman yleisin epäjumala.

Mihin kiinnitämme sydämemme? Odotammeko Jumalalta kaikkea hyvää? Jumalan huolenpito on rakentunut niin, että meidän ei tarvitse rakentaa varastoja. Saamme luottaa Taivaallisen Isän huolenpitoon.

Mitä Jumala puhuu sinulle, kun hän kutsuu kokoamaan aarteita taivaaseen? Mitä hän puhuu sinulle rahasta, omaisuudesta tai lahjoittamisesta?

Tässä maailmassa viisain sijoittaja lienee se, joka aavis-
taa lopputuloksen oikein. Hän tietää, mihin rahat kan-
nattaa sijoittaa ja millaisia voittoja on luvassa. Me kristityt

tiedämme lopputuloksen. Jeesus tulee takaisin. Kerran taivaassa on perillä ihmisiä kaikista maista, kansoista, heimoista ja kielistä. Eikö meidän tulisi olla innokkaita ja rohkeita sijoittajia Jumalan valtakunnassa? Rohkeita aloittamaan uutta ja sinnikkäitä jatkamaan siellä, missä työn tulokset vaativat aikaa.

Ehkä kaikkein vaikeinta meille on ymmärtää se, että olemme saaneet kaiken ilmaiseksi. Taivaan oven avautuminen ei ole meidän suoritustemme varassa. Se ovi avautui ristinpuun ryöväriille, joka ehti sanoa: ”Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.” (Luuk. 23:42) Pelastuminen on ihme, jonka Jumala tekee armosta.

Jeesus rakastaa sinua. Syntisi on sovitettu. Velkasi on maksettu. Jeesuksen tunteminen on elämäsi suurin aarre. Tuon aarteiden todeksi eläminen alkaa jo täällä ja jatkuu taivaassa. Sinä, Jumalan rakas lapsi, olet hänen sydämessään. Hän on sijoittanut sinuun ja maksanut sinusta kalleimman hinnan.

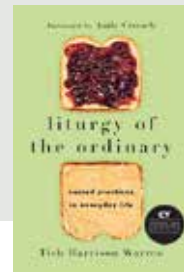
Kylväjän seurakuntatyön koordinaattori Katariina Leskelä on hartausvuorossa Ylen Radio 1 -kanavalla 6.11. klo 6.50 sekä 4.1. klo 18.50. Tallenteet kuultavissa myös Yle Areenassa.

Katariinan raamattuopetuksia voit kuunnella Kylväjä Podin syys- ja lokakuun jaksoista.

Arjen liturgiaa ja diasporatyötä

Uutuusteokset pureutuvat milleniaalien kirkkosuhteeseen ja muuttoliikkeiden merkitykseen kirkon kasvussa. Entä millaista on arjen liturgia?

TISH HARRISON WARREN
**Liturgy of the ordinary
— Sacred Practices
in everyday life**

InterVarsity Press 2016

Jokainen päivä on eräänlaista arjen liturgiaa silmien avaamisesta aina nukahtamiseen saakka. Pyhä pukeutuu tavallisuuteen, jonka läpi ihminen usein kiirehtii silmät ja sydän sidottuina. Tish Harrison Warren johdattaa kauniissa teoksessaan lukijan huomaamaan, kuinka toistuvat rutiinit muokkaavat meitä hengellisesti samoin kuin sunnuntain jumalanpalvelus. Voimme pestä hampaat, juoda teetä ja etsiä kadonneita avaimia antaen Jumalan puhua meille näiden hetkien kautta jotain tärkeää valtakuntansa periaatteista. Mitä, jos lähtisimme liikkeelle levosta käsin, antaisimme kaiken hyvän ja kauniin muistuttaa meitä Jumalasta ja opettelisimme odottamaan kärsivällisesti, tylsyydestä tuupertumatta? Päiviemme A ja O on Jeesus ja hänessä saamamme lahja-armo. Älypuhelimien selaamisen sijaan voimme viettää aamumme ensimmäisen hetken muistaen: ”Olen puettu Kristukseen ja Jumalalle rakas”.

Sofia Ziessler-Korppi

TOIM. SINI MIKKOLA
& SUVI-MARIA SAARELAINEN
**Millenniaalien kirkko,
kulttuuriset muutokset
ja kristillinen usko**

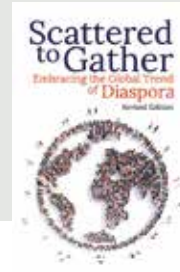
Suomen Ev. lut. kirkon
tutkimusjulkaisuja 139, Helsinki 2023.

Millenniaalit (synt. 1980–1995, y-sukupolvi) eivät enää ole itseään etsiviä nuoria vaan johtaviin asemiin noussut, Suomea ja sen tulevaisuutta määrittävä väestönosa. Heidän keskuudessaan uskonottomuus on vahvasti periytyvää, naisten keskuudessa voimakkaammin etenevää, ja merkitsee nimenomaan etäisyyden ottamista kristinuskoon ja kirkkoon.

Artikkelikokoelman toimittajat ovat itsekin millenniaaleja ja peräänkuuluttavat kirkkoon ”inklusiivista käännettä”, joka purkaisi ajatusta ikaikaisesta kristillisestä ajattelutavasta.

Kirjan ehdottamiin purkutalkoisiin en halua osallistua, mutta loppuyhteenvetdon toimenpide-ehdotuksen ostan: Yksilöllisen valinnan sukupolven tulisi saada valita, mihin ja millaiseen seurakuntaan he kirkossa kuuluvat.

Pekka Mäkipää

**Scattered to Gather,
Embracing the Global
Diaspora**

Global Diaspora Network
3. teos, julkaisuvuosi 2020

Kansat ovat liikkeellä, eikä ilmiölle näy loppua. On helppo nähdä sen mukanaan tuomat haasteet. Mutta myös mahdollisuudet ovat ilmeisiä, erityisesti lähetyksellisesti. Silti aiheesta on kirjoitettu verrattain vähän missiologisesta näkökulmasta. Lausannen liikkeen julkaisema kirja avaa yksinkertaisesti ja käytännönläheisesti diasporatyön raamatullisia perusteita. Diaspora on osa Jumalan suunnitelmaa, ja jokaisella hajallaan, poissa kotiseudultaan elävällä yksilöllä ja kansanryhmällä on roolinsa pelastushistoriassa. Kristillisen kirkon kasvua menneisyydessä, tässä hetkessä ja tulevaisuudessa ei voi selittää ilman Jumalan suvereenia toimintaa muuttoliikkeiden taustalla ja niiden keskellä. Aikamme ”strategisimpia lähetystyöntekijöitä” ovat diasporassa elävät kristityt, jotka voivat maanmiestensä lisäksi tavoittaa ihmisiä evankeliumilla myös kantaväestön keskuudessa. Meitä vastaanottavia tahoja muistutetaan rakkauden kaksoiskäskyn ja lähetyskäskyn yhdistämisestä diasporalähtötyksen kivijalkana.

Taneli Skyttä

Kunnioittavasti rohkea

Jumala johtakoon meitä kulkemaan nöyrinä, mutta ei nöyristellen.

Viime viikkojen aikana mielessäni on ollut vahvasti sanapari kunnioittavasti rohkea. Mitä se tarkoittaa arjessani? Esi-merkiksi tätä: kunnioitan toisten mielipiteitä. Uskallan ottaa kantaa ja tuoda oman näkemykseni esille, vaikka se ei vastapuolta miellyttäisi. Mitä se merkitsee työyhteisössä? Sitä, että kunnioitamme toistemme näkemyksiä ja periaatteita. Kuuntelemme aidosti, mitä sanottavaa toisella on. Emme sulje ketään ulkopuolelle, vaikka olisimme jostain asiasta eri mieltä. Rikkaus onkin siinä, että toimmimme kukin identiteetistämme käsin.

Kuuluisa brittiläinen akateemikko ja kirjailija **C.S. Lewis** tunnetaan syvällisistä ajatuksistaan ja hengellisestä viisaudestaan. Teoksissaan hän käsittelee monia elämän ja uskon kysymyksiä, muun muassa nöyryyttä. Kirja *365 päivää C.S. Lewisin kanssa* käsittelee nöyryyden monia muotoja ja tarjoaa lukijalle tilaisuuden tarkastella omaa elämäänsä ja asenteitaan. Lewis muistuttaa, että todellinen nöyryys ei tarkoita itsetuntonamme murtumista vaan sen tunnistamista, ettemme ole

itsekeskeisiä olentoja universumin keskipisteessä.

Lewis huomauttaa, että emme voi oppia toisilta, ellei meillä ole nöyryyttä antaa heille tilaa ja huomiota. Tämä pätee niin arkipäivän vuorovaikutukseen kuin syvällisiin keskusteluihin.

Raamattu opettaa, että todellinen nöyryys on sydämen tila, joka tunnustaa Jumalan suuruuden ja oman riippuvuutemme Hänestä. Jeesus Kristus itse on paras esimerkki nöyryydestä, kun Hän ”nöyryytti itsensä ja oli kuuliaisen kuolemaan asti, hamaan ristinkuolemaan asti.” Fil. 2:8

Jumalan edessä en voi ylläpitää ylpeyttäni tai kuvitella olevani täysin riippumaton Hänestä. Nöyryys Jumalan edessä tarkoittaa luottavaisena Häneen ja antautumista Hänen tahtoonsa. Onneksi armoa riittää jokaiselle päivälle.

Nöyryys ei ole heikkoutta; se on voima, joka vahvistaa ihmisuhteitani ja tuo syvemmän ymmärryksen oman elämäni tarkoituksesta. Raamattu antaa selkeät ohjeet oikeanlaisen nöyryyden harjoittamiseen. Nöyryys Jumalan edessä tarkoittaa myös armolahjojen käyttämistä. Itsensä mitätöinti

tai omien arvojen peittäminen on vääränlaista nöyryyttä, eikä se rakenna minua ihmisenä millään tavalla.

Kun mietin tässä yhteydessä Kylväjän identiteettiä, rukoulen, että Pyhä Henki saa johtaa Kylväjää siihen suuntaan, mikä on paras juuri tässä ajassa Jumalan valtakunnan työssä. Kun teemme työtä rukoillen ja taivaallista viisautta pyytäen, voimme luottaa siihen, että meistä pidetään huolta. Saamme kunnioittaa muita lähetysjärjestöjä ja niiden työtä ja samanaikaisesti olla rohkeasti omanlainen ja itsenäinen kirkon lähetysjärjestö. Ristiriitojen keskellä altistumme helposti painostukselle, joten on tärkeää seistä luottavaisena Kristus-kalliolla. Jumala johtakoon meidät oikealle tielle: kulkemaan nöyrinä mutta ei nöyristellen.

Yritän olla rohkeasti kristitty muita näkemyksiä kunnioittaen!

Rauhan lapsi

Lähetystyön piirissä nousee ajoittain ideoita, jotka innostavat maailmanlaajasti jonkin aikaa ja sitten laantuvat. Yksi tällainen aate viime vuosilta on ajatus ”rauhan lapsesta”.

Ajatus kulkee näin: Evankeliumin torjuvan yhteisön keskellä toimiva lähetystyöntekijä etsii yhteisöstä henkilöitä, jotka suhtautuvat ystävällisesti evankeliumiin ja sen tuojaan. Lähetystyöntekijä nimeää mielessään nämä henkilöt ”rauhan lapsiksi” ja keskittää kaiken työnsä heidän pariinsa ajatellen, että heidän kauttaan voidaan aikanaan tavoittaa muutkin henkilöt yhteisössä.

Monet lähetystyöntekijät maailmalla ovat omaksuneet tämän idean niin totaalisesti, että keskittyvät vain ”rauhan lasten” etsimiseen. Idean raamatullinen perusta on Raamatussa: Kun tulette johonkin taloon, niin sanokaa ensiksi: 'Rauha tälle talolle!' Ja jos siellä on rauhan lapsi, niin teidän rauhanne on lepäävä hänen päällensä; mutta jos ei ole, niin se palajaa teille. Ja olkaa siinä talossa ja syökää ja juokaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon. Ja mihin kaupunkiin te tulettekin, missä teidät otetaan vastaan, syökää, mitä eteenne pannaan, ja parantakaa sairait siellä ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle'. (Luuk. 10:5–9) Ilmaisu ”rauhan lapsi” on tässä vuoden 1933 käännöksessä, mutta on vähän häilytetty myöhemmissä dynaamisissa käännöksissä. Alkukielessä puhutaan itse asiassa ”rauhan pojasta”.

Tämä raamatunkohta on Jeesuksen ohjeistus lähetystyöntekijöiden joukolle, jotka hän lähettää eri kaupunkeihin julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairait. Asiahyteys on siis juuri sellainen, josta tulisi etsiä mallia lähetystyölle. Mutta tekstiä tarkastellessa huomaamme, että ohjeistuksena ei ole keskittyä vain tähän ”rauhan lapseen” vaan koko kaupunkiin. ”Rauhan lapsi” tarjoaa lähetystyöntekijälle majapaikan ja tukikohdan tuossa kaupungissa, mutta lähetystyö palvelee kaikkia kaupungissa.

Raamatun malleissa lähetystyöstä on havaittavissa tiettyä kohdentamisen strategiaa. Paavali saarnasi kussakin kaupungissa ensin synagogassa ja juutalaisessa yhteisössä ja kun hänet torjuttiin, hän kääntyi pakanoiden keskuuteen. Joskus hän aloitti työnsä vaikutusvaltaisista henkilöistä,

”*Rauhan lapsi*” tarjoaa lähetystyöntekijälle majapaikan ja tukikohdan tuossa kaupungissa, mutta lähetystyö palvelee kaikkia kaupungissa.

kuten Sergius Paulus Kyproksella. Lopulla elämänsä hän tietoisesti pyrki evankelioimaan keisaria lähellä olevia henkilöitä oikeudenkäyntinsä avulla. Jeesus näyttää kohtaavan aivan erityisesti eri tavoin hyljeksittyjä henkilöitä, joista ajoittain tulee avainhenkilöitä kokonaisten yhteisöjen tavoittamiseen. Mikään näistä

ei näytä istuvan ideaan ”rauhan lapsesta”. Paavali itse ei ainakaan ollut millään tavoin ”rauhan lapsi”, kun Jeesus pysäytti hänet Damaskon tiellä.

Lähi-idän kulttuureissa vieraanvaraisuus on osa kunniakulttuurin peliä. Ei se meillekään ole vieras asia. Meikin mietimme tarkkaan, keitä kutsumme juhliin; emme saa kutsua liian arvokkaita emmekä peräti arvottomia vieraita. Optimaalista on kutsua itsemme arvoisia tai hieman arvokkaampia vieraita, jotka läsnäolollaan tekevät meistäkin arvokkaampia. Toisaalta isäntä saattaa Lähi-idässä olla velvoitettu suojelemaan vierastaan omalla hengellään. Tätä periaatetta ovat jotkut lähetystyöntekijät hyödyntäneet historian kuluessa ainakin Persian valtakunnassa. On kyse hyvistä yhteiskuntasuhteista. ”Rauhan lapsi” takaa lähetystyön-

tekijälle turvallisuuden vieraassa ympäristössä. ”Rauhan lapsen” koti on lähetystyöntekijälle tukikohta ja asema, josta käsin voi toimia koko yhteisössä.

Aikanaan Lähi-idässä työskennellessäni ystävästyin erään merkittävän paikallisen islamilaisen uskonnollisen johtajan kanssa. Sain kahdesti

aterioida hänen kotonaan. Aterialla pyysin lupaa saada siunata ruuan hänen kodissaan. Kun kiitin Jeesusta ruuasta ja pyysin häntä tuomaan rauhan siunauksen kodille, tämä uskonnollinen johtaja koki sen suurena kunniana itselleen. Hänestä tuli ”rauhan lapsi”. Rauhan toivutus tuli vastaanotetuksi ja jäi hänen kotiinsa. Hän ei osoittanut silloin, eikä myöhemminkään, merkkejä syvemmästä kiinnostuksesta Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaiseen tuntemiseen. Ystävytemme tarjosi kuitenkin meille tärkeän suojan paikallisessa yhteisössä. Kun me jouduimme uhkaavalla tavalla syytetyiksi, tämä ystävä arvovalloillaan pelasti meidät ja saatoimme jatkaa työtämme.

”Rauhan lapsen” vieraanvaraisuutta nauttien lähetystyöntekijä voi

etsiä evankeliumille avoimia ihmisiä, olivatpa he hyljeksittyjä tai vaikutusvaltaisessa asemassa yhteisössään. Evankeliumille saattaa joskus avautua myös vastustaja, kuten Paavali – tai jopa tuo ”rauhan lapsi” itse.

”Rauhan lapsi” on myös kutsu meille. Me voimme tarjota vieraanvaraisuuttamme ja olla turvapaikka etsijälle. Monet turvapaikanhakijat ovat tahtoneet lähteä Jeesuksen seuraajiksi. PETRA31 on verkosto, jossa etsitään ratkaisuja turvan tarjoamiseksi erityisesti kristityksi kääntyneille turvapaikanhakijoille, joiden uskoa oikeusjärjestelmämme ei tunnusta.

TIMO KESKITALO
Kirjoittaja on Petra31-osuuskunnan hallituksen varapuheenjohtaja, lähetystyöntekijä ja pastori.

IMB PHOTOS

Vastakohtien maanosa

Metropoleja ja karua maaseutua. Itä-Aasiassa kohtaavat vastakohtat. Kylväjä työskentelee alueella tarjoten yliopistokoulutusta. Valmistaudumme myös humanitaarisen työn aloittamiseen suljetussa maassa.

Itä-Aasia on metropolien maanosa. Kylväjä toimii siellä hyvin erilaisissa ympäristöissä.

– Jossain paikoin seurakunnat kasvavat voimakkaasti ja tarve teologiselle koulutukselle on suurta. Koulutamme tulevia seurakuntien työntekijöitä teologisessa seminaaris- sa. Toisaalla kristittyä eläminen on äärimmäisen vaikeaa ja siellä Jumalan rakkauden motivoima hyvän tekeminen on todistuksemme, työaluevastaava Elisa Greye kertoo.

Useissa Aasian maissa kristityt viettävät joulua vain seurakunnassa. Joulu mielletään helposti länsimaiseksi juhlaaksi ja perinteisistä perhejuhlista painottuvat muut juhlat, kuten kuukalenterin mukainen uusi vuosi. Joulu on kuitenkin mahdollisuus tuoda hengellistä sanomaa kaduille esimerkiksi musiikin avulla.

Itä-Aasian pioneerityön alueella on aiemmin eletty tähän tyyliin. Maaseudulle kulkeminen on vaikeaa ja samoin maaseudun asukkaille kaupunkiin pääseminen.

– Haluamme toimia myös kaupunkien ulkopuolella ihmisten elinolosuhteiden parantamiseksi. Parhaillaan työntekijämme valmistautuvat kieli- ja kulttuuriopinoiden kautta pioneerityöhön uudelle alueelle, Elisa Greye toteaa.

Yliopistomaailma on tärkeä osa Kylväjän työtä Itä-Aasiassa. Työntekijät jakavat teologista osaamistaan eri yliopistoissa opetusmatkoillaan.

Kuinka hienoa olisikaan, jos erilaisten puutteiden keskellä elävät ihmiset saisivat vapaasti paimia puutarhoista omenoita näiden ihmisten tavoin. Pioneerityön alueella ei ole näin vihreää ja maaperä on kovin köyhää. Haluamme aloittaa alueella humanitaarisen työn.

Ihmiset vuokraavat usein kuvassa näkyviä perinneasuja ja tulevat vanhojen palatsien alueelle ottamaan kuvia. Myös hääkuvia saatetaan tulla ottamaan näille kauniille vanhoille rakennuksille. Elämä on modernisoitunut monin tavoin, mutta useista perinteistä pidetään kiinni ja niitä kunnioitetaan.

Useimmiten joka asuinalueella, moderneilakin, on ainakin perinteinen kattorakenne, jonka alle etenkin vanhemmat ihmiset kokoontuvat juttelemaan ja tapaamaan toisiaan. Joskus kokonaiset korttelit ovat suojeltua aluetta, usein kuitenkin vanha ja uusi sekoittuu.

Kylväjän työntekijät valmistautuvat pioneerityöhön alueelle, jolla kristittyjen osuus on häviävän pieni. – Rukoillaan, että he saavat loistaa siellä Jumalan rakkauden valoa, Elisa Greye sanoo.

MARTTI LAUKKANEN

Koulupoikana sain käyttööni setäni yksinkertaisen kameras ja aloitin pian myös pimiötyöskentelyyn. Pikkuhiljaa kalusto parantui, seurasi neljännesvuosisadan värillinen diakuvauskausi ja tällä vuosituhanella siirryin filmiajasta digiaikaan ja pimiöstä tietokoneelle.

Mieluisin kuvauskohteeni on luonto. Itä-Aasian matkalla oli kamera mukana, vaikka kyseessä ei varsinainen kauvaussafari ollutkaan. Hyvin hoidettuja patikointireittejä pitkin iäkkäämpikin pääsi helposti luontoon. Myös kaupunkiympäristöissä luontokohteita oli varjeltu ja hoidettu.

Palvelualtis monitoimimies

Rippipapin toteamus muutti Petri Javanaisen elämän. Työssään hän tekee, ”mitä kulloinkin tarvitsee”.

— Olen kai kummallinen ihminen, kun nautin niin monenlaisista asioista, Kylväjän talous- ja hallintojohtaja **Petri Javanainen** pohtii nauraen.

Miehen toimenkuva onkin laaja: hänen vastuullaan ovat järjestön yleis-, talous-, henkilöstö- ja tietohallinto. Lisäksi hän on miltei itseopinut kanttori sekä tietotekniikkavelho, jolta luonnistuvat myös monet käytännön toimet savupiipun nuohoamisesta lähtien.

Haastattelupäivän aamuun on mahtunut talouden ja hallinnon yksikön viikkokokous, johtoryhmän kokous ja ”pieni it-tukisessio”. Iltapäivällä tiedossa on muun muassa tapaaminen Kylväjän toimistolla palvelevien talkoolaisten kanssa.

Kalenteri on välttämätön työkalu. Tosin välillä käy niin, että työ imaisee mukaansa niin, että kalenterin katsominen unohtuu.

— Olen aina heittäytynyt täysillä siihen, mitä teen. Se tekee työn ja perhe-elämän yhdistämisestä välillä vaikeaa, Petri toteaa.

Monitaiturin ainoa muodollinen koulutus on toimistotekniikan merkantin tutkinto 1990-luvun alkuvuosilta.

— Kutsun itseäni monen alan epäammattilaiseksi. Silti tykkään, kun olen voinut työssäni käyttää erilaisia kiinnostuksen kohteitani yhteiseksi hyväksi. Teen, mitä kulloinkin tarvitsee, ja nautin, kun voin palvella muita.

Talousmiehen teologia

Talous- ja hallintojohtaja tykkää myös erilaisten ongelmien ratkaisemisesta.

— Kun jossakin on jokin probleemi, sitä on kiva miettiä ja yrittää löytää jokin toimintatapa, jolla prosessi saadaan toimimaan paremmin.

Petri Javanainen tunnetaan tavastaan pukeutua aina kauluspaitaan, kravattiin ja mustaan pukuun. — Viihdyn puvussa, kun taas farkut koen hyvin epä mukaviksi. Toki se on herättänyt hilpeyttä, kun olen joskus avannut leirikeskuksen viemäriputkeakin puku päällä, Petri kertoo. Kuva: Jussi Valkeajoki

Tänä vuonna tätä taitoa on tarvittu erityisesti talousasioissa. Seurakuntien Kylväjälle osoittama rahoitus on vähentynyt satojatuhansia euroja aiemmista vuosista, ja jostain syystä myös yksityisiltä lahjoittajilta tullut tuki notkahti samaan aikaan.

— Olemme joutuneet miettimään, mitä teemme ja missä järjestyksessä, jotta selviydymme velvoituksistamme. Toisaalta olen tottunut kristillisissä järjestöissä siihen, että välillä tulee tiukkoja aikoja ja ne vaativat omat toimenpiteensä. Sitten tulee välejä, jolloin hengähdetään ja kerätään voimia seuraaviin tiukkoihin aikoihin.

Yksi väline kustannussäästöjen saamiseksi on Kylväjän, Kansanlähetyksen ja Sanansaattajien viime vuonna yhdessä perustama Järjestöapu Oy. Petrin ideasta perustetun yhtiön toiminta-ajatuksena on auttaa järjestöjä keskittämällä tukipalveluita, kuten kirjanpitoa, ja siten vähentämällä päällekkäisiä toimintoja.

— Järjestöavun tarkoituksena on synergiaetujen hyödyntämisen ohella mahdollistaa varahenkilöjärjestelyjä kriittisissä taloushallinnon tehtävissä, kuten palkanlaskennassa. Kristillisen järjestön talousjohtamisessa minulla on vahva luottamus, että Kylväjän kaltaiset järjestöt ovat olemassa niin kauan kuin Taivaan Isä katsoo, että hänellä on niille käyttöä.

Rippipapin juttusilla

Petri kasvoi Lohjalla tavallisen suomalaisperheen esikoisena. Vaikka uskonasiat eivät olleet kotona juurikaan esillä, hän sanoo uskoneensa Jumalan olemassaolon vahvasti lapsesta asti.

Myöhemmin rippikoulu ja seurakunnan vapaaehtoistoimintaan osallistuminen syvensivät lapsenuskoo myös tiedolliselle puolelle.

— Muistan, kuinka rippipappimme sanoi, että myös nuorilla on paikkansa diakoniassa. Niinpä sitten syksyllä rippikoulun jälkeen menin tapaamaan häntä ja kysyin, mitä hän sanoillaan tarkoitti. Sen jälkeen kävin lähimmäispalvelun perus- ja jatkokurssin ja aloin palvella erilaisissa diakonian vapaaehtoistehtävissä. Lisäksi autoin suntiota.

Vuonna 1995 palvelualtis nuorukainen palkattiin toimistosihteeriksi seurakunnan kiinteistötoimeen. Viikonloppuisin hän jatkoi vapaaehtoistyötä, ”kun ei osannut poiskaan olla”, ja teki kanttorin sijaisuuksia lähiseudun seurakunnissa.

Urut ja kirkkomusiikki olivat tulleet Petrin elämään, kun hän oli kirkolla päässyt seuraamaan kanttorin harjoittelua. Aiemmin hän ei ollut soittanut mitään instrumenttia, mutta aikansa kanttorin soittoa katseltuaan ja kyseltään sekä kirjaston urkukirjoja tutkittuaan hän alkoi tapailla säveliä itsekin. Laulamista hän oli tykännyt aina.

— Kanttoreista oli seudulla pulaa, ja se imi minut alalle. Myöhemmin hain jopa opiskelemaan kirkkomusiikkia, mutta ilman musiikkiopistotautastaa se tie ei auennut.

Tutkinnon puute ei haitannut Suomen Raamattuopistoa, joka vuonna 2002 kutsui Petrin kanttorin ja IT-vastaavan toimeen.

Vuonna 2008 Petri meni naimisiin **Anniinan** (os. **Rönnqvist**) kanssa. Myöhemmin perheeseen syntyivät pojat **Misael**, **Josia** ja **Elia**.

Kolme jumalanpalvelusta peräperää

Musiikki tarjoaa edelleen hyvää vastapainoa työlle, samoin jumalanpalvelukset. Petri arvelee vähintäänkin kuunnelleensa jumalanpalveluksen lähes joka sunnuntai 1990-luvun alusta lähtien.

— Tyypillisesti kuuntelen kello 10 jumalanpalveluksen striimin kautta jostakin seurakunnasta, ja kello 11 siirryn kuuntelemaan Suomen Raamattuopiston jumalanpalveluslähetystä. Jos aikataulu antaa myöten, kello 12 menen sitten vielä Nummelan kirkkoon paikan päälle jumalanpalvelukseen.

— Jos kuulee peräkkäin kolme saarnaa ja kolmesti viikon raamatuntekstit, kyllä tällaiseen vähän kovempaankin kalloon aina jotain jää.

ETAPIT

1991–1995 suntion apulaisena ja sijaisena Lohjan seurakunnassa

1993 toimistotekniikan merkantin tutkinto Lohjan kauppaoppilaitoksesta

1993–1994 asepalvelus Tykistöprikaatissa Kankaanpäässä

1995–2002 Lohjan seurakunnan kiinteistötoimen toimistosihteerinä

2002–2015 Suomen Raamattuopiston kanttorina ja IT-vastaavana

2015– Kylväjän talous- ja hallintojohtajana

Vähäisimmät maan

Kreikassa siirtolaiset kohtaavat epäoikeudenmukaisuutta ja arki on karua. Kylväjä-lehti tutustui urdunkielisten siirtolaisten yhteisöön, joka sai alkunsa vastavuoroisesta ystävydestä.

Ateenan suunnasta kolkutellut paikallisjuna pysähtyy Koropin asemalle ja ihmiset purkautuvat ulos. Vieressä kohisee monikais-tainen moottoritie. Jos junalla jatkaisi vielä eteenpäin, seuraavana olisi lentokenttä, pääte pysäkki.

Koropi sijaitsee Ateenan kaakkoispuolella. Täällä asuu paljon Pakistanista ja Intiasta tulleita siirtolaisia, jotka työskentelevät alueen tehtaissa ja maataloilla. Siirtolaisia yhdistää kieli, sillä pakistanilaisten puhuma urdu on Intiassa puhutun hindin sukulaiskieli, ja näitä kieliä puhuvat ymmärtävät hyvin toisiaan.

Kylväjän lähetystyöntekijä, Pakistanissa syntynyt **Faisal Masih**, on tullut metroasemalle vastaan ja tarjoaa kyydin illan juhlaan. Saavumme ison tontin laitaan rakennetun pienkerrostalon alakerrassa sijaitsevaan liikehuoneistoon, Alpha ja Omega -keskukseen. Mutta nyt täällä ei tehdä bisnestä vaan tilassa kokoontuu urdunkielinen kristillinen yhteisö. On arki-ilta ja ulkona jo hämärtää. Väkeä alkaa saapua paikalle, monet suoraan töistä. Halauksia, lämpimiä tervehdyksiä. Astuessaan sisään naiset nostavat

huivin päälleen. Tänään yhteisö viettää erityistä juhlaa, kun seitsemän yhteisön jäsentä siunataan seurakunnan vanhimman tehtävään.

Oma tehtävä avautuu

Kaikki alkoi ystävydestä.

Vuonna 2018 Kylväjän lähetystyöntekijät Faisal ja **Bella Masih** saapuivat Ateenaan sydämessään palo kertoa Jeesuksesta. Aluksi he liittyivät pakolaisia ja siirtolaisia auttavan Crossroads-järjestön työyhteyteen. Jaettiin ruokaa, vaatteita, vaippoja ja muita tarvikkeita jopa kolmelle sadalle ihmiselle päivittäin. Kahdesti viikossa terveydenhuollon ammattilaiset palvelivat pakolaisia.

– Sitten paikalle tuli bangladeshilainen nainen, mutta meillä ei ollut heidän kielistään ryhmää, juhlaan saapunut Crossroadsin toiminnanjohtaja **Efthemes Sioukiou-rogrou** muistelee.

Tarve synnytti oivalluksen: ehkä Masihien tulisi ponnistaa ihmisiin, jotka jakavat saman kielen ja kulttuurin. Aika Crossroads-järjestössä oli näyttänyt Masiheille, millaisia tarpeita ja kysymyksiä liikkeellä olevilla ihmisillä on.

Urdunkielinen yhteisö sai omat toimitilat vuonna 2022. Se olikin tarpeen, sillä koteihin ei enää mahtunut ja paikallisseurakunnan pihalla yhteisö joutui rasistisen hyökkäyksen kohteeksi.

Samaan aikaan Ateenan laidalla Koropissa Jumala oli jo punomassa yhteyksiä, joista tulisi keskeisiä myöhemmin.

Usha Rani ja **Ramesh Chander** olivat ensimmäiset ystävämme Kreikassa. Heidät oli juuri kastettu, ja he auttoivat meitä löytämään asunnon Koropissa. Se olikin vaikeaa, sillä moni kieltäytyi nähdessään ihonvärimme, Bella Faisal kuvaa.

Kuukauden etsinnän jälkeen vuokrasopimus saatiin solmittua. Tämä tuoreille lähetystyöntekijöille apua tarjonnut perhe oli paitsi ensimmäinen ystäväperhe myös siemen uudelle siirtolaisten yhteisölle.

”Palvoimme käärmettä”

Usha perheineen on tullut Alpha ja Omega -keskukselle ajoissa, sillä he kaikki palvelevat eri tehtävissä. Ramesh siunataan tänään vanhimmaksiksi, poika **Manab** soittaa rumpuja ja sairaanhoitajaksi opiskeleva tytär **Pooja** toimii ensimmäistä kertaa esilaulajana, mikä jännittää.

Muutama vuosi sitten perheen elämä oli hyvin erilais-
ta.

– Olimme hinduja ja palvoin käärmeenmuotoista jumalaa. Joskus tunsin, kuinka käärme kietoutui ympärilleni ja minun oli vaikeaa hengittää. Silti palvoimme sitä edelleen, Usha kuvaa.

Vuonna 2018 perhe kääntyi kristityiksi, mutta Usha oli masentunut. Oli päiviä, jolloin hän ei noussut sängystä. Noihin aikoihin he tutustuivat Faisalini ja Bellaan. Masihit vierailivat kodissa ja rukoilivat Ushan puolesta useita kertoja. Faisal oli itse sairastunut vakavaan masen-
nukseen asuessaan siirtolaisena Suomessa.

– Kerroin Ushalle, että minä tiedän, millaista on olla masentunut. Muistutin, että Jeesus on jo voittanut ja eräänä päivänä et enää muista tätä vaihetta, Faisal kertoo.

– Pikku hiljaa aloin tuntea rauhaa, Usha kertoo.

Ihmeitä ja syrjintää

Siirtolaisten elämä on kovaa ja sen vuoksi ystävällinen ele, kuten kutsu teelle, tuntuu merkitykselliseltä. Näin tutustutaan, ja lähetit kuulevat siirtolaisten erilaisista haasteista. Joku tekee pitkää päivää pelloilla, mutta käteen jää vain vähän. Toinen kamppailee uuteen kulttuuriin sopeutumisen kanssa. Silloin jo kohdatuksi tuleminen omalla kielellä on kohottava kokemus.

– Rukoilemme ihmisten puolesta, Masihit huomauttavat. Se onkin heille tärkeää.

Toisinaan rukouksiin on vastattu ihmeellisesti.

Eräässä perheessä vanhemmat kokevat neuvottomuutta vilkkaiden poikien kasvattamisessa, ja Bella Masih käy säännöllisesti tapaamassa äitiä.

– Nuoremman poikani silmässä oli kasvain, ja olimme jo saaneet ajan sen leikkausta varten. Mutta sitten silmä parani Bellan rukoiltua sen puolesta! Patti silmästä vain suli pois, perheen äiti kertoo.

Tällaiset tapaukset puhuttavat ja sana leviää. Jeesus, jonka nimessä rukoillaan herättää uteliaisuutta. Ja kiinnostus opiskella yhdessä Raamattua kasvaa.

Crossroadsin toiminnanjohtaja Efthymes Sioukiouoglou (toinen vasemmalta) saapui juhlaillaan. Hän iloitsee, kun pienestä alkanut työ urdun- ja hindinkieleisten ihmisten parissa on kasvanut yhteisöksi. Taustalla Faisal Masih.

Aluksi ihmiset kokoontuivat Masihien olohuoneeseen tutkimaan Raamattua. Mutta pian Masihien olohuone kävi kokoontumisille pieneksi, ja yhteisö sai paikalliselta kreikkalais-ortodoksiselta seurakunnalta luvan kokoontua kirkon pihalla. Kolmannella kerralla paikalle tuli vihaisia kreikkalaisia huutamaan rasistisia solvauksia ja yksi meuhkaaja löi kolmea seurakuntalaista.

– Sen jälkeen ymmärsimme, että tarvitsemme oman tilan, Bella Faisal toteaa.

Ilman sukulaisten tukiverkkoa

Kaupungin laidalla, kivileikkaamon vieressä nököttävä koti on vaatimaton. Sisätilat koostuvat kahdesta huoneesta, keittonurkkaus jää verhon taakse. Omaisuuden näkee yhdellä vilkaisulla. Isä ja poika työskentelivät aiemmin viereisessä kivileikkaamossa, mutta eivät enää. Syynä on äidin ja tyttären auto-onnettomuus, jossa nämä loukka-
sivat jalkansa. Koska he tarvitsevat apua liikkumiseen, kaikki ovat nyt kotona. Naiset pötköttelevät taaemman huoneen sängyillä. Jaloissa näkyvät arvet. Mietin, miten heidän rahansa riittävät ilman toimeentuloa. Heillä ei ole sukulaisia tai muuta tukiverkkoa, ja silloin sairaus tai onnettomuus voi suistaa elämän heiveröisiltä raiteiltaan.

Perhe ilahtuu Masihien vierailusta. Faisal jututtaa isää ja Bella käy halaamassa äitiä ja tyttärtä. Kaksi vuotta sitten tyttären vointi oli huono. Hän ei syönyt ja voi henkisesti huonosti. Tytön luokkakaverit kertoivat Faisalista ja Bellasta ja suosittelivat, että rukousta voisi yrittää. Kun Masihit vierailivat kodissa ensi kerran, Faisal rukoili ja tyttö vapautui.

Kun Bella Masih vierailee siirtolaisten kodeissa, hänellä on aina jotain pientä vietävää. Bella auttaa käytännön ongelmissa, rukoilee ja toimii sielunhoitajana. Tässä kodissa toivutaan liiken-
neonnettomuuden aiheuttamasta vammasta, mutta perhe on kokenut myös rukouksen vapauttavaa voimaa.

Jos Faisal Masih arvelee vastaantulijan puhuvan urdua tai hindiä, hän alkaa aina rupatella.

– Poikani silmässä oli kasvain, ja odotimme sen leikkausta. Mutta Bellan rukoilua patti vain sulsi pois, äiti kertoo. Perhe ei vielä käy seurakunnassa, mutta kiinnostus Jeesusta kohtaan on herännyt.

Rukoilemme yhdessä ja isä liikuttuu. Ensimmäistä kertaa he sanovat, että hekin tulevat jumalanpalvelukseen, kunhan naiset ovat toipuneet riittävästi.

Karu kasvualusta

Syntyminen kristittyyn sukuun Pakistanissa kasvatti Faisal ja Bellaa lähetystyöhön. Mutta kasvuvuodet olivat rankkoja.

– Pakistanissa ilmapiiri oli kristittyjä kohtaan vihamielinen ja epäoikeudenmukainen. Kristittyjä koetettiin puskea marginaaliin kaikin tavoin, eikä esimerkiksi oman yrityksen perustaminen tai pääsy parempiin virkoihin ollut mahdollista. Useimmiten kristityt tekevät tiiliä tai toimivat kotiapulaisina muslimiperheissä, Faisal kuvaa.

Alakoulussa Faisal oli luokkansa ainoa kristitty neljän vuoden ajan. Se merkitsi jatkuvaa kiusaamista.

– Luokkatoverini halvensivat minua haukkumalla minua chooraksi eli epäpuhtaaksi. Kun pyysin heitä lopettamaan, he kävivät minuun käsiksi. Opettaja ei kyennyt puuttumaan tilanteeseen. Muutaman vuoden sinnittelyn jälkeen menetin toivoni ja päätin lopettaa koulun, mikä on tyypillinen päätös monelle kristitylle.

Vaikka Faisalin vanhemmat eivät olleet koulutettuja, heidän uskonvakaumuksensa oli luja. He kannustivat poikaansa jatkamaan opintoja ja siirsivät hänet parempaan kouluun, vaikka se merkitsi talou-

dellista uhrausta ja lisätyötunteja vanhemmille.

– Äitini rohkaisi minua muistuttamalla, että Jeesuksen nimen tähden meitä vihataan, mutta hän joka kestää, pelastuu. Tämä sana vahvisti henkeäni.

Nuoruudessaan Masihit eivät unelmoineet lähetystyöstä, mutta kasvuolot muovaisivat heitä siihen suuntaan. Heidän tuli pystyä perustelemaan uskoaan sitä kyseenalaistaville ja kestää paine kakkosluokan kansalaisina. He myös palvelivat ruotsalaisten perustamassa järjestössä Association for Community Training Services, jossa he oppivat kouluttamaan romaniväestöä sekä kertomaan heille evankeliumia. Lähetyskutsun he löysivät asuessaan Suomessa.

Juhlailta

Alpha ja Omega -keskukseen saapuu väkeä edelleen ja tuoleja kannetaan sitä mukaa lisää. Juontajina toimivat Kylväjän lähetystyöntekijät, myös pakistanilaistaustaiset **Christopher** ja **Humaira John**, toivottavat kaikki tervetulleiksi ja sitten lauletaan. Manab lyö rytmiä rummulla, jonka ääni tuo mieleen Bollywood-elokuvien äänimailman. Seurakunta vastaa vahvalla laululla ja taputtaen mukana. Huomaan hymyileväni. Vaikka en ymmärrä sanoja, tunnen oloni kotoisaksi.

Suomesta tulleet vieraat: lähetysjohtaja **Jukka Kääriäinen**, talous- ja hallintojohtaja **Petri Javanainen** ja minut kutsutaan eteen kukitettaviksi. Meitä

neuvotaan ottamaan kengät pois ennen lavalle menoa, sillä se on kunnioittavaa. Vieraanvaraisuus tekee vaikutuksen.

Vanhimman tehtävään siunattavat kutsutaan eteen. He vastaavat Jukka Kääriäisen esittämiin kysymyksiin ”Kyllä, Jumalan avulla.” Sitten he polvistuvat yksitellen siunattavaksi. Kääriäinen piirtää heidän otsaansa ristin öljyllä ja siunaa tehtävään. Tätä yhteisöä rakennetaan tietoisesti paikallisiin käsiin.

Jumalanpalveluksen jälkeen kenelläkään ei ole kiire. Penkkirivit raivataan ripeästi ja tilalle avataan taittopöydät. Sisään kannetaan suuret kattilat ja vädillinen riisiä. Yksi seurakuntalainen omistaa ravintolan ja hän tarjoaa ruoat.

Kello lähentelee puolta yhtätoista, kun lähdemme viimeisten mukana. Auton kiitäessä töyssyisellä tiellä tähtien tuikkiessa taivalla, mielessäni kaikuvat **Juha Tapion** kappale *Väsyneet maan*. Tuon laulun Christopher ja Humaira Johnin tytär **Christal** lauloi illassa suomeksi.

Kuulkaa vähäisimmät maan, teitä rikkain tahtoo pitää aarteinaan.

Reportaasin haastattelut tehtiin Ateenassa helmikuussa 2023.

Paikka tai maa, minne haluaisit palata uudelleen?

Saimme perheenä asua yhden vuoden Utön majakkasaarella. Jokaisena iltana punavalkoisessa majakassa syttyi valo, joka varoitti karikoista ja opasti laivoja matkalla eteenpäin. Lapset nauttivat kyläkoulusta, jossa koko koulu mahtui yhteen luokkahuoneeseen. Alle kouluikäiset tunsivat kaikki ohi lipuvat laivat ja tervehtivät luotseja. Vuodenaikojen vaihtelu oli vaikuttavaa; lempeä kesä, joka toi paljon purjehtijoita saareen, syksyisin hurjana pauhaavat myrskyt ja tyrskyt, jolloin jännitimme, kulkeeko yhteysalus mantereelta saareen. Lempeä talvi, jolloin luistelimme lammashakaan tehdyllä jääniityllä ja osallistuimme joulujumalanpalvelukseen, joka pidettiin majakkakirkossa, majakan ylimmässä kerroksessa. Kevät toi kaikki Suomeen tulevat muuttolinnut Utön saarelle paikallisten ja lintubongareiden ihasteltaviksi.

Annina, seurakuntatyön koordinaattori

Tunkan laakso, kahden vuorijonon välissä, herättää minussa hyviä muistoja. Siksi haluan palata sinne melkein joka kuukausi. Siellä asuu mielenkiintoisia ja ystävällisiä ihmisiä, joista monet ovat mieheni sukulaisia. Lumihuippuiset Itä-Sajanin vuoret ja laiduntavat karja- ja hevoslaumat kiinnittävät katseeni, kun ajamme Irkut-joen yli kohti Arshanin kylää. Siellä tapaamme uskovia ystäviä ja käymme paikallisella torilla hankkimassa yrttejä ja teesekeituksia tai mongolialaisia villavaatteita. Torin vieressä kohoaa 2 400 metriä korkea Rakkauden huippu, jolle kiipesin vuonna 2009. Korkein vuori Munku-Sardyk (3 491 m) on vielä valloittamatta.

Anitta, lähetystyöntekijä

Minulle tärkein paikka on oma kotini. Vaikka nautin myös matkoista, koti edustaa minulle eräänlaista turvasatamaa, jossa on hyvä olla. Olen kuitenkin muuttanut kolmen vuosikymmenen pituisen avioliittoni aikana asuinpaikasta toiseen. Muutot ovat olleet minulle suuria kipupisteitä, vaikka olemmekin jokaisen muuton jälkeen rakentaneet kodistamme viihtyisän ja turvallisen paikan maailman tuulia vastaan. Oma koti kullaa kallis, en voisi asiaa paremmin muotoilla. Ajan kuluessa näkökulmani on kuitenkin myös muuttunut. Vaikka rakastan yhä kotiani, olen myös sisäistänyt, että kotini täällä maan päällä on vain väliaikainen, sillä lopullinen kotini odottaa minua vasta kuoleman jälkeen taivaassa.

Marika, toimistosihteeri

Suomesta voi kaivata mökkisaunaa järvi-
neen. Japanissa korvaavaa kokemusta voi hakea onsenista eli kylpylästä. Onsenia on monen kokoisia ja tyyliä. Naganon Nojirissa lomaillessamme kiipesimme Myoko-tu-
livuoren rinteessä sijaitsevaan kylpypaikkaan nimeltä Tsubame Onsen Koganeno Yu. Ulkosalla on miehille muutaman metrin levyinen kiven allas ja naisille toinen, ja ylärinteessä vielä yhteinen. Vieressä on katokset vaatteita ja pyyhkeitä varten. Vuoren sisältä pulppuava n. 40-asteinen vesi on hyvin "pilvistä" eli täynnä valkoisia, jopa kolmemillisiä hippuja. Metsän rauhassa kylpeminen oli mukavaa!

Jüri, lähetystyöntekijä

Koska jouduin lähtemään kotimaastani tahtomattani, minusta tuntuu, että olen jättänyt sinne toisen puolen itsestäni. Iranin hallitus on teloittanut monia nuoria ihmisiä, polttanut metsiä ja kuivattanut järviä. Tällä hetkellä tunnen samalla tavalla kuin Nehemia, joka halusi palata maahansa ja rakentaa muureja Jerusalemiin. Iran on minun temppelini, jonne haluan tulevaisuudessa palata ja rakentaa maatani Jumalan johdolla.

Reza, lähetystyöntekijä

Kääntyneiden parissa työskentelevät varoittavat: Suomeen ei saa syntyä omalakista islamilaista varjoyhteiskuntaa

Viranomaisilla ei ole taitoa eikä aina haluakaan tunnistaa kääntyneisiin Suomessa kohdistuva vainoa, sanovat pastori Timo Keskitalo ja pääsihteeri Soili Haverinen. He keskustelivat apulaislähetysjohtaja Hanna Lindbergin kanssa kääntyneiden uskonnonvapaudesta Kylväjän Areenassa.

Suomen uskonnonvapauslaki täyttää tänä vuonna sata vuotta. Lakia laadittaessa tuskin kenellekään tuli mieleen, että sata vuotta myöhemmin sen nojalla vaaditaan muslimeille oikeutta vaihtaa uskontoa ja tunnustaa uutta vakaumustaan ilman vainon pelkoa.

Kylväjän 5. lokakuuta järjestämässä webinaarissa todettiin, ettei tämä perustuslain turvaama oikeus toteudu islamista kääntyneiden kohdalla. Keskustelijat, pääsihteeri **Soili Haverinen** ja pastori, lähetystyöntekijä **Timo Keskitalo** nostivat esiin omalakisien varjoyhteiskunnan vaarat.

Helsingin Luther-kirkon teologina työskennellessään Haverinen havahtui poliisin haluttomuuteen ottaa tutkittavakseen kääntyneisiin kohdistuvaa uhkailua ja väkivaltaa.

– Rikosilmoituksen tekemiseen saattoi liittyä vähätelyä. Väkivaltaa saatettiin pitää uskonసుuntien välisenä kahinointina, vaikka radikaalimuslimi pahoinpiteli kääntynyttä.

Luottamus koetuksella

Haverisen luottamus viranomaisiin joutui kriisiin.

– Olin aina kunnioittanut viranomaisia ja vakuutin turvapaikanhakijoille, että kyllä poliisi ottaa sinun asiasi vakavasti, laki on kaikille sama. Mutta niin ei ollutkaan. Eräs isä lähetti irakilaiselle pojalleen kaulankatkaisuvideon ja ilmoitti olevansa matkalla Suomeen toteuttamaan sen, mitä islam vaatii.

– Toimitin kuvamateriaalin Supoon. Isä ei päässyt Suomeen, sillä tällä kertaa uhka otettiin vakavasti.

Haverinen epäilee, että suomalaisen henkilön esittämänä maahanmuuttajan huoli kuullaan paremmin. Myös kielimuuri voi hankaloittaa asian etenemistä, mutta se ei tietenkään ole peruste jättää asia tutkimatta.

Haverinen ja Keskitalo muistuttavat, että kääntynyt ei ole vaarassa vain, jos hänet palautetaan kotimaahansa.

Myös Suomessa elävät sukulaiset tai muut radikaaleihin tekoihin valmiit henkilöt voivat olla äärimmäinen uhka.

– On olemassa varjoyhteiskunnan vaara, tulee eri lait eri ihmisille. Väkivaltaan ja sen uhkaan tulee puuttua.

Aloite kirkolliskokoukselle

Kirkolliskokousedustajana toimiva Haverinen laati viime keväänä edustaja **Heidi Zittingin** kanssa kirkolliskokoukselle aloitteen maahanmuuttajien uskonnonvapauden puolustamisesta.

Olenaisiin työ kääntyneiden hyväksi tehdään Haverisen mukaan kuitenkin henkilökohtaisten suhteiden tasolla.

– On tärkeää, että on yhteisöjä, joihin voi kuulua. Niissä syntyy ihmisten välisiä suhteita, joissa voi saada tukea.

Yhteydenpito on erityisen tärkeää, kun uhkana on pakopalautus. Haverisen mukaan on hyvä sopia etukäteen, miten yhteydenpitoa voi jatkaa. Esimerkiksi Open Doors -järjestöltä voi saada tietoa paikallisista seurakunnista.

Loukkaavia lauseita

Pitkän työuran kulttuurien välisessä työssä tehnyt Timo Keskitalo matkusti teinipoikana Marokkoon tapaamaan islamista kristinuskoon kääntyneitä. Silloin islamista kääntyminen oli monille kirkoillemkin tuntematon asia.

– Se matka jätti jäljen.

Viime vuosina hän on ollut murheellinen turvapaikanhakijoiden uskoon kohdistuvasta epäluulosta. Hän on kuullut maahanmuuttoviranomaisten, poliisien ja seurakuntalaistenkin suusta väitteen, että ”ne ovat kaikki valehtelijoita”.

– Se on hirmuisen loukkaava lause.

Keskitalo on huolissaan viranomaisten uskonnonlukutaidon puutteesta, joka johtaa sekä kohtuuttomiin palautuksiin että vainon tunnistamatta jäämiseen Suomessa.

KUUNTELE
PANEELIKESKUSTELU
KYLVÄJÄ PODISTA.

KATSO KOKO
WEBINAARI KYLVÄJÄN
YOUTUBE-KANAVALTA.

PIIAMARIA KEMPPAINEN

– Eräs mies pahoinpideltiin sairaalakuntoon. Tapaus tallentui turvakameralle. Hallinto-oikeuden viranomaiset eivät katsooneet nauhoja, koska he eivät nähneet pahoinpitelyn yhteyttä kääntymiseen, Keskitalo kertoi.

Osuuskunta auttaa

Keskitalo toimii kristittyjä turvapaikanhakijoita hallinnollisissa prosesseissa auttavan Petra31-osuuskunnan varapuheenjohtajana. Puheenjohtajan tehtävää hoitaa Kylväjän diasporatyön erityisasiantuntija **Taneli Skyttä**.

– Petra 31 on osaamiskeskus. Keräämme yhteen hajallaan olevaa tietoa ja taitoa, Keskitalo sanoi.

Webinaarin puheenjohtajana toiminut **Hanna Lindberg** muistutti, että viranomaistoiminnan laillisuuden valvomisen kuuluu olennaisesti demokratiaan. Varjoyhteiskunnan syntyminen esimerkiksi viranomaistoiminnan, koulumaailman tai huumorikollisuuden sisään on vakava uhka.

– Suomen lain vastaisia toimintamuotoja ei saa syntyä. Sellaiset eivät ole kenenkään etu ja niihin pitää puuttua. Muuten sekä maahanmuuttajien että suomalaisten oikeudentunto murenee, Lindberg totesi.

Keskitalo kertoi afgaanimiehestä, joka ilmoitti maahanmuuttoviraston puhuttelijoille haluavansa kertoa afgaaneille Jeesuksesta. Viranomainen oli sanonut, että he voivatkin sitten lähettää hänet Afganistaniin toteuttamaan kutsumustaan.

– On lupa uskoa, mutta aina ei ole lupa jäädä henkiin, Timo Keskitalo summasi.

Vain tunnustava kristitty voi olla lähetystyöntekijä

Lähetystyöntekijöiksi lähetetään nykyisin ihmisiä, joilta puuttuu kristillinen identiteetti ja lähetyselämä. Tämä särkee yhteyttä ja kumppanuutta, kirjoittaa lähetysjohtaja Jukka Kääriäinen.

Valmistautuessani parikymmentä vuotta sitten lähetystyöhön huomasin, että joidenkin lähetysjärjestöjen työpaikkailmoituksissa ei etsitty lainkaan lähetystyöntekijöitä. Ne halusivat riveihinsä asiantuntijoita, konsultteja ja projektipäälliköitä.

Tehtävänimikkeiden ja työnkuvien muutoksessa ei ole kyse vain yrityksestä pysyä ajan tasalla. Siinä ilmenee syvempi muutos, joka haastaa kokonaisvaltaisen kristillisen lähetystyön identiteetin. Vaikka työntekijän selkeä kristillinen identiteetti ei välttämättä ole tärkeää kehitysjärjestölle, se on ratkaisevan tärkeää kristilliselle lähetysjärjestölle.

Saksalainen teologi **Karl Rahner** katsoi, että ihminen voi olla kristitty eli armon piirissä, vaikka hän ei itse tätä tiedä. Tällaista ihmistä Rahner kutsui anonymiksi kristityksi. Lähetystyöntekijää, jolla ei ole kristillistä uskoa ja identiteettiä, on ryhdytty kutsumaan anonymiksi lähetystyöntekijäksi.

Kristillisen lähetystyön ymmärrettävyyden ja uskottavuuden vuoksi globaalin pohjoisen kirkkojen on tunnistettava ja ratkaistava ilmiöön liittyvät ongelmat.

Sekulaareja asiantuntijoita

Anonyymi lähetystyöntekijä on sekulaari kehitysyhteis-

työn asiantuntija, joka sitoutuu alansa arvoihin: oikeudenmukaisuuteen, rauhaan ja ihmisoikeuksiin. Lähetysjärjestö työnantajana pitää häntä lähetystyöntekijänä, vaikka hän itse pitäisi itseään identiteetiltään sekulaarina ihmisenä. Ammatillisesti hän omaksuu kaksoisidentiteetin: hän on sekä lähetystyöntekijä että kehitysyhteistyön asiantuntija.

Muutos näkyy myös kielessä. Raamatusta tuttua sanastoa korvataan uusilla termeillä kuten hyödynsaaja, hanke, tulokset ja kestävyys. Työn tavoitteisiin kuuluvat vaikuttamistyö syrjäytyneiden ja heikoimmassa asemassa olevien puolesta, uhrien psykososiaalinen tuki sekä kestävä rauha ja oikeudenmukaisuus.

Teologisen suunnan kääntyminen kohti ihmistä on latistanut missiologian horisontin ikuisesta Jumalan valtakunnasta ajalliseen todellisuuteen.

Yhteinen kieli ja kutsumus

Lähetystyöntekijät ovat aina eläneet erilaisten tehtävien ja identiteettien jännitteessä. Tästä huolimatta lähettävän kirkon, lähetysjärjestön, lähetystyöntekijän ja paikallisen yhteistyökirkon välillä on ollut laaja yhteisymmärrys kumppanuuden luonteesta.

”

Postmodernissa puhetavassa Jumalan rakkaus on ihmisen rakkautta, evankeliumi ajallista toivoa ja armo myötätuntoa. Pelastuksen tilalla on parempi maailma.

Siihen ovat kuuluneet yhteinen kristinuskon perinne, yhteinen kielenkäyttö tämän uskon ja lähetysten luonteeseen ilmaisijana sekä yhteinen käsitys lähetystyöstä hengellisenä kutsumuksena (vocatio). Myös yhteinen jumalanpalvelus on aina ollut olennainen osa lähetystyön käytäntöä ja identiteettiä.

Postmodernissa ajassamme tämä yhteisymmärrys on särkynyt. Yksi syy tähän on anonyymien lähetystyöntekijän hybridi-identiteetti ja itseymmärrys. Identiteetin yhteisiä lähteitä ei voi enää pitää itsestään selvinä.

Toki lähetystyöntekijän identiteetti on ennenkin muovautunut monista tekijöistä ja ollut siinä mielessä hybridi-identiteetti. Siihen ovat vaikuttaneet lähtömaan ja isäntämaan erilaiset kulttuurit, lähettävän kirkon ja työalueen kirkon traditiot sekä ammatillisten roolien moninaisuus.

Perinteisen lähetystyöntekijän identiteetti on kuitenkin vakaa ja kaikenkattava (joskus tosin liiankin kaikenkattava). Anonyymi lähetystyöntekijä on sen sijaan lähetystyöntekijä tietyn ajan ja tietyissä paikoissa. Hänelle riittää arvojen osittainen yhteensopivuus ja riittävä limittyminen työnantajan arvojen kanssa. Lähetystyö ei välttämättä ole hänelle palvelua eikä vastaus Jumalan kutsuun, vaan itsensä toteuttamista ja kiinnostava kansainvälinen tehtävä.

Postmodernissa puhetavassa Jumalan rakkaus on ihmisen rakkautta, evankeliumi ajallista toivoa ja armo myötätuntoa. Pelastuksen tilalla on parempi maailma.

Kutsu kääntymykseen

Meidän on palattava kristillisestä uskosta kumpuavaan ymmärrykseen siitä, mitä lähetystyö ja lähetystyöntekijä ovat. Kristillinen lähetystyö on aina luonut olosuhteita kääntymiselle kristinuskoon. Se myös vahvistaa ymmärrystä ja aitoa kumppanuutta kansainvälisten toimijoiden kesken.

Pitkään jatkuneen tavan mukaan seurakunnat odottavat lähetystyöntekijänsä tulevan käymään ja kertovan työstään. Kun anonyymi lähetystyöntekijä raportoi kirkollisille sidosryhmille työstään, esitystapa hämmentää,

turhauttaa sekä aiheuttaa vierautta ja väärinkäsityksiä. Kuulijat saattavat kysyä, miksei heille kerrota evankeliumista, Kristuksesta ja paikallisesta kirkosta.

Paikalliset kumppanit odottavat lähetystyöntekijältä liittymistä yhteiseen jumalanpalvelusyhteisöön ja aktiivista osallistumista sen toimintaan. Sunnuntai ei ole vapaa-päivä tai omaa aikaa. Sekulaari ammattilainen saattaa kuitenkin ajatella: ”En lupautunut tähän. Tämä ei kuulu työnkuvaani eikä ole minun juttuni.”

Maallikoita on kuunneltava

Jotta voimme jatkaa keskustelua lähetystyöntekijän identiteetistä, meidän on puhuttava myös siitä, kuka kirkossa käyttää lähetystyön ääntä. Kuka puhuu lähetystyön nimissä ja määrittelee mitä se on? Kirkon johtaja, lähetysjohtaja, lähetysjärjestö, tutkija vai maallikkokristitty? Itseään lähetystyön asiantuntijoina pitävät akateemiset tutkijat ovat usein etäällä lähetystyön elämästä todellisuudesta. Iäkäs, pienen seurakunnan uskollinen lähetysystävä on hyvin pätevä arvioimaan, onko jokin toiminta lähetystyötä vai ei. Lähetysjärjestöjen olisi parasta välttää ylimielisyyttä, jolla maallikoille opetetaan, mitä kokonaisvaltainen lähetys oikeasti on.

Jos kristillinen usko on keskeistä lähetystyöntekijän identiteetille, pitäisikö kehitysyhteistyöhön osallistuvan lähetysjärjestön vaatia työntekijöitään ilmaisemaan kristillistä uskoa tai allekirjoittamaan uskontunnustus? Vai pitäisikö työntekijöille antaa mahdollisuus olla käyttämättä lähetystyöntekijän nimeä? Kuinka tällainen käytäntö muovaisi järjestön identiteettiä ja ilmapiiriä? Entä pitäisikö työalueen kumppaneiden saada sanoa mielipiteensä siitä, millaisia lähetystyöntekijöitä he haluavat?

Onko anonymien lähetystyöntekijöiden lähettäminen itse asiassa uskolonialistista valtapeliä?

Kirjoitus on lyhennelmä syksyllä 2023 ilmestyvästä artikkelista dosentti Risto A. Ahosen 80-vuotisjuhlakirjassa.

Kylväjän entinen lähetti Leena tutkii diaprojektorin Munkkivuoren seurakunnan Kylväjä-tilaisuudessa 1980-luvulla. Tilannetta seuraa seurakunnan kirkkoherra Silja Forsberg (oikealla). Keskellä eläköitynyt Kylväjän kumppanuuslähetti Tansaniassa Markku Vilén. Taustalla olevan naisen nimi ei ole toimituksen tiedossa. – Seurakuntavierailuilla on suuri merkitys. Seurakuntalaisia on hyvä tavata ja tehdä samalla työtä tunnetuksi. Lisäksi rukoustuki on tärkeää. Vierailuilla kuulin usein: "Ihanaa nähdä sinut livenä!", Leena kertoo.

Tulevaisuus ratkaistaan nyt

Tänä vuonna lähetystyö on kohdannut enemmän taakkoja ja murheita kuin monena aiempana vuonna.

”...VAAN JÄSENET yhteen kuului huolehtisivat toinen toisestaan. Jos yksi jäsen kärsii, kärsivät kaikki muutkin jäsenet, ja jos yksi jäsen saa osakseen kunniaa, iloitsevat kaikki muutkin sen kanssa. Te olette Kristuksen ruumis, ja jokainen teistä on tämän ruumiin jäsen.” (1. Kor. 12:25b–27)

Jeesuksen seuraajina ja Hänen seurakuntaruumiinsa jäseninä meidät on kutsuttu toimimaan yhdessä ja viemään Hänen käskynsä mukaisesti evankeliumia maailmalle. Saamme jakaa työn eri puolet keskenämme, niin taakat kuin ilot.

Tämän vuoden aikana tuntuu lähetystyön osalla olevan enemmän taakkoja ja murheita kuin monena edellisellä vuotena. Olemme saaneet lukea suurista muutosneuvotteluista. On syntynyt eripuraa kirkon ja joidenkin lähetysjärjestöjen välille. Monet seurakunnat ovat leikanneet rahoitusta teologisten kantojen vuoksi. Voisi ehkä sanoa, että toimiala on kriisissä.

Vaikka yleisellä tasolla voimmekin vielä iloita siitä, että Suomen kirkon seurakunnilla on mahdollista jakaa talousarviostaan merkittäviä avustuksia lähetystyöhön, on tulevaisuuden näköala tältäkin osin synkempi. Hupenevan jäsenmäärän ja hupenevien verotulojen kanssa kirkko joutuu väistämättä tulevaisuudessa vähentämään rahallista panostaan.

Meillä pitäisi olla yhteinen huoli

siitä, mistä tulevaisuuden lähetysten vastuunkantajat ja rahoittajat tulevat, kun monien kokemus on, että nuoria on vaikea saada kutsuttua mukaan, ja paikalliset seurakuntien lähetystyön aktiivit vanhenevat. Samanaikaisesti lähetysjärjestöjen pitäisi pystyä innostamaan työn ystäviä lahjoittamaan entistä enemmän paikatakseen vähenevää seurakuntien kannatusta.

Yhtälö tuntuu vaikealta. Eikä minulla ole esittää siihen mitään helppoa ratkaisua. Pyydetään siksi rukouksessa apua Taivaalliselta Isältäämme, että hän lähettäisi väkeä korjaamaan satoa (Luuk. 10:2). Kaiken vaikean keskellä saamme kuitenkin elää joka päivä Jumalan kämmenellä. Luottaen Hänen hyvään tahtoonsa ja huolenpitoonsa. Saamme lukea Raamatusta, että olemme jo nyt Voittajan puolella.

Syksyn ensimmäisessä Kylväjä-lehdessä julkaisimme poikkeuksellisen vetoimuksen heikon taloudellisen asemamme vuoksi. Saamme iloita siitä, että moni kuuli avunhuutomme ja riensi auttamaan. Olemme selvinneet alkusyksyn tämän lisälahjan avulla. Keräys on tuottanut tähän mennessä yli 105 000 euroa. Kokonaissumma lienee vielä tätäkin suurempi, sillä moni muisti myös eri lähettäjäreinkaita ja kohteita niiden omilla viitteillä.

Mukana oloanne ja säännöllistä tukeanne tarvitaan edelleen. Olemme sopeuttaneet toimintojamme, jotta

varamme riittävät kattamaan niistä aiheutuvia kuluja. Elämme silti hyvin vähäisin varavaroin ja ensi vuoden suunnittelussa joudumme tekemään tiukkoja valintoja, mitä voimme tehdä ja mikä joudutaan jättämään pois.

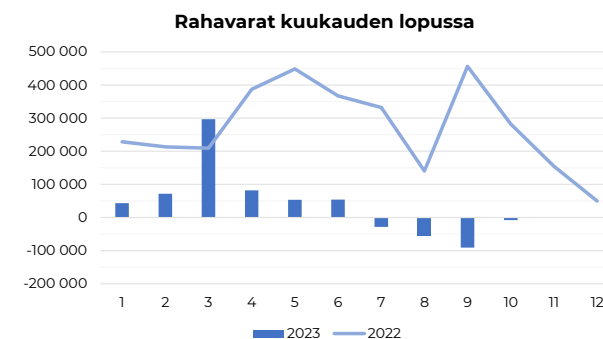
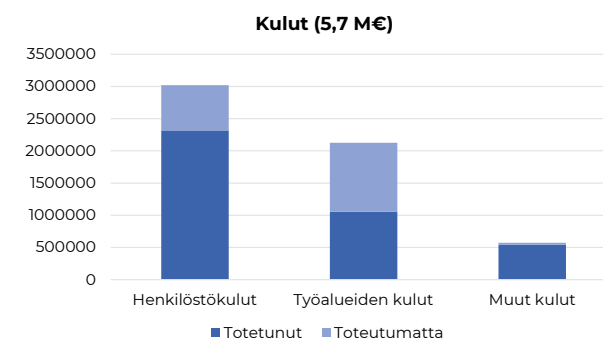
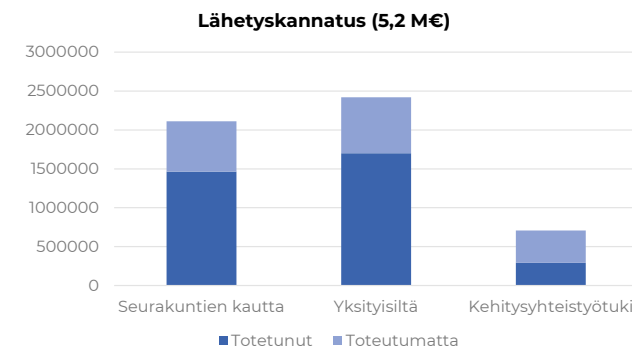
Kutsumme ja haasteemme liittyä lähetystehtävään on edelleen voimassa. Jos et kuulu kenenkään lähetystyöntekijän tukijaksi, voisitko tulla mukaan yhteiseen työhön? Jos olet jo tukija, pystytkö lisäämään tukeasi? Jos lahjoitat lähetystyöhön satunnaisesti, voisitko olla säännöllinen tukija? Voisitko sinä liittyä sadon korjaajiin ja siihen iloon, mitä evankeliumi maailmalla saa aikaan?

Kiitos matkakumppanuudestasi ja siunausta loppuvuoteen!

PETRI JAVANAINEN
talous- ja hallintojohtaja
petri.javanainen@kylvaja.fi

Lähetyskannatuksen ja kulujen toteutuma suhteessa talousarvioon sekä rahavarat kuukauden lopussa

Miten voin tukea Kylväjän työtä taloudellisesti?

Lahjoita MobilePayllä

 MobilePay 18437

Jos haluat kohdentaa lahjasi (esim. tietyllä työalueella tai lähetille tai tiettyyn keräykseen), kirjoita kohde kommenttikenttään.

Ryhdy kuukausikylväjäksi sivulla kylvaja.fi/lahjoita

Lahjoita tilisiirrolla

IBAN: **FI57 4405 0010 0212 96**

BIC: **ITELFIHH**

Viite: **2100 0001 0** (Yleinen tuki)

Katso muut lahjoitustavat sivulta kylvaja.fi/lahjoita

- kohdennetut lahjoitukset
- merkkipäivälahja
- testamentti (Kylväjälle verottomia)

Haluatko kysyä lahjoittamisesta? Tarvitsetko apua? Lähetä meille sähköpostia: talous@kylvaja.fi. Autamme mielellämme. Jos haluat lahjoittaa kiinteää omaisuutta tai osakkeita, ota yhteys Petri Javanaiseen.

Kiitos lahjastasi!

Jotta valtakunta leviäisi

Lähetysyhdistys Kylväjä 50 vuotta

Kylväjän aamu- ja iltahetket

Työn ystävien, kumppaneiden ja työntekijöiden yhteiset hetket nostattavat yhteishenkeä ja avaavat näkymiä työhön. Tapaamiset verkossa 17.1., 14.2., 13.3., 10.4. klo 9–10. Uutena iltahetki 15.5. klo 18–19

Kylväjän opiskelija-exkursio Kutsumuksena ura Jumalan missiossa 30.1. klo 17–20

Kylväjän toimisto. Lisätiedot ja ilmoittautuminen: kylvaja.fi/excursio.

Juhlalehti kattaa pöydän 14.2.

Helmikuussa postilaatikoissa ropisee antia juhluvuo- den ilosta ja tapahtumista. Tarkkaile postiasi!

Nyt juhlietaan päivänsankaria! 1.3. klo 11–16

Kylväjän toimisto ja Tikkurilan kirkko. Syntymäpäi- väkahvit ja avoimet ovat toimistolla. Hartaushetki Tikkurilan kirkossa klo 13.

Kylväjä Areena 21.3. klo 10–12 Löytöjä lähetyksen juurilta.

Seurakuntien ja järjestöjen työntekijöille sekä aiheesta kiinnostuneille.

OPKO:n Helsingin aktio 15.–19.4.

Kylväjän nuoria aikuisia palvelemassa Helsingin OPKO:n tavoittavassa aktiossa.

Missiologinen symposium 7.6. klo 11–17 Maailman evankeliointi tänään: haasteet ja mahdollisuudet.

Tapahtumakeskus Helmi, Jyväskylä
Yhteistyössä Kylväjä, Jyväskylän seurakunta, SEA, SLN.
Seurakuntien ja järjestöjen työntekijöille sekä aihees- ta kiinnostuneille. Osallistumismaksu 30 €, sisältää tarjoilut.

Kylväjän kesäpäivät 7.–9.6. Mitä ihmettä!

Tapahtumakeskus Helmi, Jyväskylä. Yhteistyössä Kylväjä ja Jyväskylän seurakunta.

Run for Missions Tampere Maraton 1.9.

Kylväjän ystäviä ja työntekijöitä juoksemassa lähe- tykselle kannustajien ja sponsoreiden tukemana.

Radio Dein teemaviikko viikolla 36

Syksyn opintomatkat työalueelle

Valmistelussa on työalueen työhön syventäviä matkoja. Seuraa ilmoittelua.

Kylväjä Areena 10.10. klo 10–12 Antamisen muuttava voima

Seurakuntien ja järjestöjen työntekijöille sekä aihees- ta kiinnostuneille.

Joulu-Valo

Ikäpolvet yhdistävä joulujuhla Tikkurilassa ja verkko- yhteyksin.

YHTEISTYÖSSÄ KUMPPANEIDEN KANSSA:

IDU-rukouspäivä saavuttamattomien kansojen puolesta 9.5.

Oulun ja Kuopion hiippakuntien lähetysjuhlat 30.8.–1.9.

Missiologinen symposium marraskuussa Lausannen liikkeen antimista

Yhteistyössä SLN, SEA, Kylväjä.

Lisätiedot: kylvaja.fi

Sinun tarinaasi tarvitaan!

Kylväjän kesäpäivien juhlaillassa nähdään draamateos, joka vie katsojat tunnelmiin 50 vuoden taivalle. Käsikirjoituk- sen työstämistä varten kutsumme eri tavoin matkalla mukana olleita kertomaan tarinaan- sa. Vastaaajiksi toivomme entisiä ja nykyisiä työntekijöitä, kollegoita toisista järjestöistä, lähettäjiä, lähetyslapsia, esirukoilijoita, talou- dellisia tukijoita sekä kirkon ja seurakuntien edustajia. Käsikirjoittaja hyödyntää aineistoa teosta kootessaan. Uskomme, että yhteisessä kertomuksessamme valoisat ja vaikeat het- kemme nivoutuvat osaksi Jumalan suurta ja luotettavaa suunnitelmaa.

Vastauslomake on saatavana sähköisenä versiona Kylväjän verkkosivuilla sekä pyydet- täessä toimistosta. Vastausaikaa on vuoden loppuun saakka. Kiitos kaikille vastaajille jo etukäteen!

Tule ystäväsi kanssa mukaan juhluvuoden 50+2 rukousvartioon

Kylväjän juhluvuonna haluamme nostaa esiin rukouksen merkitystä työmme pe- rustana. Monet piirit ja ryhmät kantavat jo nyt työtämme ja sen parissa olevia ihmisiä, kansanryhmiä ja heimoja säännöllisesti Jee- suksen valtaistuihin eteen. Haluamme kutsua entiset ja uudet rukoilijat yhteiseen rukousvar- tioon juhluvuoden ajaksi!

Toiveemme on, että saamme esiin 50+2 ru- koussolua, joissa on vähintään kaksi henkilöä rukoilemassa valitsemallaan tavalla viikon ajan. Haasteeseen voi liittyä oman ryhmän kanssa tai perustaa uuden solun pyytämällä vähintään yhtä ystävää mukaan. Rukouksessa voi hyödyn- tää Kylväjän tuottamaa rukousaineistoa. Ker- romme uutisia haasteen etenemisestä. Mukaan voi liittyä pitkin juhluvuotta.

Ilmoita oma solusi mukaan osoitteeseen rukoukset@kylvaja.fi ja tilaa halutessasi rukous- kortti. Tehdään yhdessä rukous näkyväksi!

Kylväjän opiskelija-exkursio Kutsumuksena ura Jumalan missiossa.

30.1.2024 klo 17-20
Kylväjä lounge, Tikkurila

Opiskelija, tule tutustumaan Kylväjän työhön ja eri koulutustaustoista tuleviin työntekijöihimme. Tapahtuma sisältää päivällisen. (Mukaan mahtuu 15 opiskelijaa).

TERVETULO!

Lisätiedot ja ilmoittautuminen: kylvaja.fi/excursio

AVAA RAAMATTU PÄIVITTÄIN

Tilaa tueksi raamatunlukulehti

HETKINEN

- Joka päivälle lukujakso ja opetus
- Useita kymmeniä kirjoittajia
- Lehden tilaaja voi myös lukea ja kuunnella e-Hetkistä verkossa

Itsellesi ja ystävällesi - vaikka joululahjaksi!

HETKINEN 4 nroa/vuosi, kestotilaus 26 €, vuositilaus 29 €
tilaukset@rll.fi, p. 045 122 3664 (ma, ti, to klo 10–15)

Lue lisää ja tilaa
rll.fi
RAAMATUNLUKIJAIN LIITTO

JOULU-VALO

Ti 5.12.2023 klo 18-19.30
Tikkurilan kirkolla ja etäyhteydellä

Mukana mm.
Jukka Kääriäinen, Mari Chaulagai
ja **Jarkko Korhonen**

TERVETULOA!

Lisätietoa ja etäyhteys:
kylvaja.fi/valo-illat

Joulupuuroa
tarjolla klo
17 alkaen

TIKKURILAN SEURAKUNTA
Kirkko Vantaalla

Kylväjä
LÄHETYSYHDISTYS

Joulu-Valo on lähetystyön ystävien joulujuhla

Nuorten aikuisten Valo-illat avaavat jälleen ovensa ja kutsuvat kaikenikäiset lähetystyön ystävät yhteiseen joulujuhlaan. Joulu-Valon teemana on *Lähetetty valoksi ja suolaksi*. Illan ohjelmassa on luvassa mm. paneelikeskustelua, terveisiä työalueelta, musiikkia ja rukousta. Joulupuuroa on tarjolla klo 17 alkaen ja paikalla on myös Kylväjän notkuva joulumyyjäispöytä.

Ilta järjestetään yhteistyössä Tikkurilan seurakunnan kanssa. Tänä vuonna tapahtuma ei vaadi ennakoilmoittautumista. Viime vuoden suosion pohjalta iltaa varten on varattu Tikkurilan kirkolta edellisvuotta suuremmat tilat, ohjelmaa on lyhennetty ja etäyhteydellä osallistuminen on jälleen mahdollista. Lämpimästi tervetuloa.

Lisätiedot ja etäyhteydellä osallistuminen:
kylvaja.fi/valo-illat

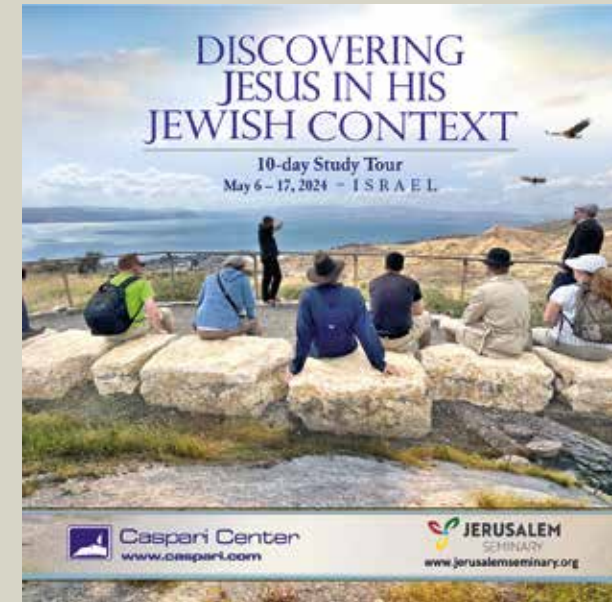
Kylväjää tukemassa:

ANTIKVARIAATTI
SCRIPTORIUM

PARVIAISENTIE 9, SÄYNÄTSALO ☎ 045 7832 3938, KAUPPIAS@SCRIPTORIUM.FI

Laadukas valikoima teologiaa, kirkkohistoriaa ja muuta kristillistä kirjallisuutta. Myymme myös postitse. Katso koko valikoima osoitteesta www.scriptorium.fi/katalogi – kirjoita hakukenttään "kristinusk"!

Casperi-keskuksen englanninkielinen kurssi *Discovering Jesus in His Jewish Context* järjestetään jälleen ensi toukokuussa Israelissa. Kurssi on suunnattu teologeille ja teologiasta kiinnostuneille.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen:
casperi.com/discoveringjesus

"On mahdotonta ymmärtää oikein Jeesusta tai kristillistä uskoa tuntematta uskon juutalaisia juuria. Jos haluat oppia arvostamaan niitä syvästi, mutta käytävissäsi ei ole kovin paljon aikaa, "Discovering Jesus in His Jewish Context" -kurssi on sinua varten. Yhdistämällä akateemiset luennot ja retket tämä opintomatka tarjoaa älyllisen haasteen, hengellisiä virikkeitä ja lisäksi hyvää fyysistä treeniä! Suosittelem!"

– Jukka Kääriäinen, Kylväjän lähetysjohtaja, kurssin osallistuja 2021

Lähetisyhdistys Kylväjä ry:n sääntömääräinen
SYYSKOKOUS

järjestetään **torstaina 14.12.2023 kello 18 alkaen**.
Kokouspaikkana on Suomen Raamattuopisto,
Helsingintie 10, Kauniainen.

Kokoukseen voi osallistua myös etäyhteydellä. Syyskokoukseen osallistuvia pyydetään ilmoittautumaan ennakkoon **8.12.2023** mennessä osoitteessa kylvaja.fi/syyskokous. Ilmoittautuneille jäsenille toimitetaan linkki kokousmateriaaliin.

Anna joululahja, joka muuttaa elämää

KANA PERHEELLE

6 €

SAPATTIKOULUN OPETTAJAN
KOULUTUS ISRAELISSA

20 €

VIITTOMAKIELEN
SANAKIRJA

20 €

MENESTYVÄ PIENRYHTIJÄ

100 €

EVANKELIONA MUSIIKKITYÖ TRAUMATYÖ ETU-AASIASSA

50 €

50 €

Ilahduta! Aineettomat lahjat verkkokaupasta
www.kylvaja.fi/aineettomat-lahjat

Kylväjä
LÄHETYSYHDISTYS

Klassikkolelut & pelit + Kaikki lelu uutuudet!

Pieni
suuri
kauppa

**Muovi
& Lelu**

Katso Verkkokauppa

Verkkokauppa

PALAMAAILMALTA.FI

Tuotteita kehittyvistä maista ja lähetyskentiltä
sekä kristillistä kirjallisuutta.

8 €
PIENI

10 €
ISO

Päivän tunnussana 2024,
pieni 80 x 120 mm,
iso 110 x 160mm

14 €

Kalenterivuosi 2024

35 €

Dudley Delffs:
Elisabeth II
– usko voima ja luottamus

PALAMAAILMALTA.FI

P. 0440 265 465 asiakaspalvelu@palamaailmalta.fi

Loren Cunningham on kuollut

Loren Cunningham, Youth with a Missionin perustaja, menehtyi 88 vuoden iässä 6. lokakuuta 2023.

Youth With A Mission (YWAM, suom. *Missionuoret*), on edelleen laajeneva maailmanlaajuisen liikehdintä, joka on ulottanut työnsä maailman jokaiseen maahan evankelionin, koulutuksen ja laupeudentyön kautta. Kymmenet tuhannet kokoaikaiset työntekijät monista kirkokunnista palvelevat yli 2 000 toimipisteessä lähes 200 maassa. Miljoonat ovat olleet YWAMin koulutusohjelmassa ja työmuodoissa oppilaina, lyhytaikaisina vapaaehtoisina ja pitkäaikaisina työntekijöinä.

Loren tunnetaan lähetystyön sääntelyn purkajana. Hän mursi 1960-luvulla lähetystyön raja-aitoja lähettämällä nuoria lyhytaikaisina vapaaehtoisina kaikkialle maailmaan.

Loren oli yksi University of the Nations –yliopiston (UofN) perustajista yhdessä vaimonsa Darlenen ja

tohtori Howard Malmstadtin kanssa. UofN perustettiin vuonna 1978 ja sen tarjonta on kasvanut yli 600 kurssiin ja seminaariin (osa jopa 100 eri kielellä) yli 800 toimipisteellä ja kampuksella 160 maassa.

1960-luvulta lähtien Loren yhdessä monien muiden globaalien johtajien kanssa kantoi huolta siitä, että jokaisella ihmisellä olisi mahdollisuus tutustua Raamattuun ja 'raamattuköyhyys' postuusi maailmasta. Loren tapasi satoja vaikutusvaltaisia johtajia evankelisissa, karismaattisissa ja helluntailaisissa liikkeissä sekä vanhimmissa kristillisissä kirkkoissa kutsuakseen heidät yhteistyöhön tässä hankkeessa.

Lorenin viimeisinä vuosina hänen sisäinen palon- ja suuntautui mahdollistamaan suullisen Raamatun kääntämisen jokaiselle 8 000 äidinkielelle maailmassa. (prayOMT.org)

Loren kirjoitti kuusi kirjaa, joista kolme on julkaistu suomeksi. *Oletko se todella sinä, Jumala?* on käännetty yli 150 kielelle. Lisäksi suomeksi on ilmestynyt *Luovutusvoitto* ja *Kirja joka muuttaa kansat*. Muita kirjoja ovat *Daring to Live on the Edge*, *Why Not Women?* ja *We Can End Bible Poverty Now*. Lorenin viimeinen kirja *No Boundaries* julkaistaan marraskuussa.

PAAVALIN JA PAKOLAISTEN JALANJÄLJISSÄ

Kylväjän opintomatka syys-lokakuulla 2024

Lähde kanssamme viikoksi Paavalin ja pakolaisten jalanjäljille syksyllä 2024 Kreikkaan. Pääsemme tutustumaan Kylväjän diasporatyöhön. Matkan aikana kuljemme Paavalin jalanjäljissä Areiopagilla Ateenassa sekä Korintissa. Aikaa jää myös omatoimiseen nähtävyyksiin tutustumiseen. Edellytämme osallistujilta 18-vuoden ikää. Matkalle mahtuu mukaan 15 henkilöä.

Hinta-arvio: 1 000–1 500 euroa/ henkilö. Hintaa varmistuu lähiviikkojen aikana. Hintaan sisältyy lennot Helsingistä Ateenaan ja takaisin, lentokenttäkuljetukset Ateenassa, majoituksen, aamupalan ja retken Korinttiin.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Mikko Puhalainen, mikko.puhalainen@kylvaja.fi, p. 050 416 7543

Seurakunnat,

mikäli teillä on vielä jakamattomia varoja, lähtekää mukaan Mongoliassa vuonna 2024 alkavaan projektiin.

Paikallinen kehitysyhteistyökumppanimme, Tegsh Tusgal, tunnetaan koko maassa vammaisasioiden osaajana ja vammaisia henkilöitä arvostavasti kohtaavana järjestönä.

Kylväjän lähetystyöntekijä, sosiaalialan ammattilainen, Christina Harald lähtee Mongoliaan kehittämään Tegsh Tusgalin työtä sosiaalisektorilla. Kumppanuuksia rakennetaan niin paikallisseurakuntien kuin muiden toimijoiden kanssa. Pilotti käynnistyy vuonna 2024 10 000 euron projektina ja jatkuu vuonna 2025 20 000 euron suuruisena. Tukemalla projektia olet kanssamme vahvistamassa ihmisarvoista elämää jokaiselle.

Lahjoitustiedot: FI57 4405 0010 0212 96, selite Mongolia 2024

Lue muista tukimahdollisuuksista:
kylvaja.fi/osallistu/seurakunnille/

Viikonloput pe-ilta ja la

1.-2.3. (SRO)
Jumalan lapsena oleminen ja kutsumukseni Hänen suunnitelmassaan

12.-13.4. (SRO)
Jeesuksen lähettämänä todistajana lähimmäisilleni Suomessa ja maailmalla

3.-4.5. (SRO)
Jeesuksen lähettämänä tukena uskon tullee lähimmäisilleni

6.-7.9. (Enä-Seppä)
Lähetettyä elämisen kokemuksia ja tulevaisuuden suuntaviivoja

Koulutus toteutetaan yhteistyössä Kylväjän, Sansan, SRO:n ja OPKO:n kanssa.

OPETTAJINA

Erkki Jokinen, Jussi Miettinen, Jukka Kääriäinen, Taneli Skyttä, Mikko Matikainen, Saara Kinnunen jne.

Vierelläkulkijoinasi

Miika Korppi ja Hanna-Maria Orava-Niskala

LÄHETETTY -KOULUTUS

Nuori aikuinen!

Tule kasvaamaan yhdessä Jumalan lapsena ja opettelemaan elämään Jeesuksen lähettämänä Suomessa ja maailmalla.

**HAE VUODEN 2024
KOULUTUKSEEN NYT!**

www.kylvaja.fi/lahetetty

Posti Green

Moduulimuotoinen lähetyskoulutus

käynnistyy syyskuussa 2024

Lue lisää: kylvaja.fi/lahde